

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ
ກົມ ເຄຫາ ແລະ ຜັງເມືອງ
ອົງການນຳປະປາ

ບົດແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ການກຳນົດລາຄານຳ

ເປັນພື້ນຖານ ໃຫ້ແກ່ ການສຶກສາທົບທວນ
ລາຄານຳປະປາ 2008-2010
(ໂດຍລວມເອົາ ການສຶກສາທົບທວນ ຜົນການປະຕິບັດງານ
ສົມທຽບໃສ່ ສິ່ງທີ່ຄາດຫວັງເອົາໄວ້ ຢູ່ໃນ
ບົດສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2005-2007)

)

ສະບັບທີ 2
ຕຸລາ 2007

ສ້າງໂດຍ ອົງການນຳປະປາ ໂດຍ ມີ ບໍລິສັດ ທີ່ປຶກສາ
ໂກວີ ເອ ເອສ (ນອກແວ) ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ພາຍໃຕ້
ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ ຈາກ ອົງການຮ່ວມມື
ເພື່ອການພັດທະນາ ຂອງ ປະເທດ ນອກແວ (ນໍຣາດ)

ສາລະບານ

ບົດນຳ.....	1
1 ພາກລວມ	3
1.1 ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ	3
1.2 ພື້ນຖານ	3
1.3 ແນວຄວາມຄິດ	4
2 ການສຶກສາທົບທວນຄັ້ງກ່ອນ ແລະ ຜົນການປະຕິບັດງານ	9
2.1 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍກົງ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ	9
2.2 ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	10
2.3 ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ	11
2.4 ຜົນການປະຕິບັດງານ ໂດຍລວມ ທາງດ້ານ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ	11
2.5 ລາຄາທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ຜົນກະທົບ	12
2.6 ສະຫຼຸບ	13
3 ວິທີ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ	15
3.1 ພາກລວມ	15
3.2 ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ	16
3.3 ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ບໍລິມາດນ້ຳຂາຍ	17
3.4 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ	17
3.5 ຕົ້ນທຶນຂອງທຶນ	18
3.6 ໂຄງສ້າງຂອງທຶນ ແລະ ຕົ້ນທຶນ ຂອງ ທຶນ	18
3.7 ອາກອນ	19

3.8	ຄວາມຄາດຫວັງກ່ຽວກັບສະພາບເງິນເຟີ້	19
3.9	ປະສິດທິພາບ ໃນການເກັບລາຍຮັບ	19
3.10	ຂໍ້ຈຳກັດ ທາງດ້ານ ລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ກຳລັງຊື້	19
3.11	ປະເພດລູກຄ້າ.....	20
4	ວິທີກຳນົດ	21
4.1	ຄ່າຕິດຕັ້ງ.....	21
4.2	ການກຳນົດເອົາລາຄາສະເລ່ຍໃນໄລຍະຍາວ	21
4.3	ການກຳນົດເອົາລາຄາປະຈຳປີ	22
4.4	ການກຳນົດເອົາ ລາຄາ ຕາມ ກຸ່ມຜູ້ ບໍລິໂພກ	22
4.5	ຄ່າຄົງທີ່ ແລະ ຄ່າຕໍ່ສຸດ	23
4.6	ໂຄງສ້າງ ລາຄານຳປະປາ ທີ່ຂຶ້ນຕາມບໍລິມາດນຳບໍລິໂພກ	23
4.7	ຜົນໄດ້ຮັບ	23
5	ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ລາຄານຳປະປາ	25
5.1	ຂະບວນການ	25
5.2	ການດັດປັບໄລຍະກາງ	26
5.3	ຊ່ວງໄລຍະ ຂອງ ການທົບທວນ	26
	ໃບຊ້ອນທ້າຍ 1 – ເບົາໝາຍ & ຕົວຈິງ	27

ຕາຕະລາງ

ຕາຕະລາງ 1.1 – ແນວຄວາມຄິດ ສຳລັບ ການກຳນົດເອົາ ລາຄາ ນຳປະປາ	5
--	---

ບົດນຳ

ການກຳນົດລາຄານຳປະປາ ແມ່ນໝາກຫົວໃຈ ຂອງ ຄວາມຍືນຍົງ ໃນໄລຍະຍາວ ຂອງ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ. ກ່ອນການສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2005-2007 (ທີ່ໄດ້ດຳເນີນ ໃນປີ 2004) ພວກເຮົາ ໄດ້ກຳນົດເອົາ ລາຄານຳປະປາ ບົນພື້ນຖານ ການພິຈາລະນາ ໄລຍະສັ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີການຮັບຮອງຜົນໃນໄລຍະຍາວ. ການສຶກສາທົບທວນ ຄັ້ງກ່ອນນີ້ ໄດ້ພະຍາຍາມ **ແກ້ໄຂ ຄວາມຫຼົ້ມເຫຼວ ຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງ ຢູ່ໃນຂະບວນການກຳນົດເອົາລາຄານຳປະປາ** ໂດຍມຸ່ງໝາຍ ທີ່ຈະເອົາ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ມາຢູ່ບົນເສັ້ນທາງໄປສູ່ ຄວາມຍືນຍົງແບບກຸ້ມຕົນເອງທາງດ້ານການເງິນ. ພວກເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການດັດປັບ ລາຄານຳປະປາ ໃຫ້ໄດ້ລະດັບທີ່ເກັບກູ້ທຶນຄືນ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງສະພາບທີ່ເປັນຈິງ ແຕ່ວ່າ ໃນເວລາດຽວກັນ ລັດຖະບານ ກໍໄດ້ມີຄວາມຄາດຫວັງ ໃຫ້ມີການປັບປຸງປະສິດທິພາບຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ການດັດປັບລາຄາ ເພື່ອ ຊົດເຊີຍໃຫ້ແກ່ ຜົນການປະຕິບັດງານທີ່ມີປະສິດທິພາບຕ່ຳ ກໍຍັງແມ່ນ ວິທີການ ທີ່ບໍ່ສາມາດ ທີ່ຈະຮັບເອົາໄດ້.

ບົດຄົ້ນຄວ້າທົບທວນ ສະບັບກ່ອນ ໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍ ສຳລັບ ການປັບປຸງປະສິດທິພາບ ພ້ອມກັນກັບ ການດັດປັບລາຄາທີ່ຈຳເປັນ ຊຶ່ງອາດຈະໄດ້ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ຈຳນວນເກືອບເຄິ່ງໜຶ່ງ ບັນລຸໄດ້ (ຫຼື ໃກ້ຈະບັນລຸໄດ້) ການເກັບກູ້ທຶນຄືນທັງໝົດ ເມື່ອເຖິງປີ 2007. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ອົງການນຳປະປາ ກໍມີຄວາມຜິດຫວັງ ທີ່ວ່າ ມີ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ແຕ່ພຽງສອງສາມແຂວງ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ປະຕິບັດຕາມຈຸດໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້. ໃນຫຼາຍ ໆ ກໍລະນີ ອົງການປົກຄອງແຂວງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໃນການຮັບຮອງເອົາລາຄານຳປະປາ ກໍໄດ້ຕັດສິນ ບໍ່ເອົາລາຄາທີ່ໄດ້ແນະນຳໃຫ້, ແລະ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາເອງ ກໍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີ ການປັບປຸງ ປະສິດທິພາບ ໃຫ້ເຫັນເປັນຕົວເປັນຕົນໄດ້ເທື່ອ, ບາງແຂວງ ກໍຍິ່ງຂີ້ລ້າຍລົງກວ່າເກົ່າ.

ຄ້າຍ ໆ ກັນ, ລະບົບການຄຸ້ມຄອງການເງິນ ທີ່ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ເອົານຳໃຊ້ ແມ່ນ ຍັງບໍ່ທັນເປັນທີ່ໜ້າເພິ່ງພໍໃຈເທື່ອ. ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ກໍຍັງບໍ່ເຕັມໃຈ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ ລະບົບ ການບັນຊີດັດສິມ, ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບ ການຄິດໄລ່ລາຄາທີ່ມີປະສິດທິດຜົນ ແລະ ສະນັ້ນ ອົງການນຳປະປາ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນ ການສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ ນີ້ ໂດຍນຳໃຊ້ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຕາມລະບົບການບັນຊີແຫ່ງລັດ ທີ່ໄດ້ເກັບກຳເອົາ ສຳລັບ ການສ້າງບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ຜົນການປະຕິບັດງານ ຂອງ ຂະແໜງນຳປະປາ ປະຈຳປີ 2006.

ເພາະສະນັ້ນ, ຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ຄວາມແມ່ນຢາ ຂອງ ການວິເຄາະ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງ ທີ່ທາຍ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະມີຂໍ້ບົກພ່ອງ ຢູ່ໃນຂໍ້ມູນທີ່ຫາໄດ້ ຊຶ່ງໄດ້ເອົານຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນ ການສຶກສາທົບທວນນີ້ ກໍຕາມ, ລັດວິສາຫະກິດນັ້ນກໍປະປາ ກໍຕ້ອງສູ້ຊົນ ໃຫ້ ບັນລຸໄດ້ ເບົາໝາຍ ທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ໃນທີ່ນີ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ ກໍຄວນເຫັນຄວາມສຳຄັນ ຂອງ ຄຳແນະນຳນີ້. ຫາກວ່າ ວັດຖຸປະສົງໃດໜຶ່ງດັ່ງກ່າວ ບໍ່ປະສົບຄວາມສຳເລັດ ການ ບໍລິການນັ້ນກໍປະປາ ກໍຈະສືບຕໍ່ເປັນພາລະແບກຫາບ ຕໍ່ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ຢູ່ຕະຫຼອດ, ຊຶ່ງເປັນການກົດກັ້ນ ຕໍ່ຂະແໜງການອື່ນ ໆ ທີ່ມີຊັບພະຍາກອນ ທາງດ້ານການເງິນ ໜ້ອຍ ແຕ່ພັດຍັງມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍ.

1 ພາກລວມ

1.1 ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

ບົດແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ການກຳນົດ ລາຄານຳປະປາ ນີ້ ປະຕິບັດຕາມ ນະໂຍບາຍ ລາຄານຳປະປາ ຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງອອກໂດຍ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ສະບັບເລກທີ 5536/ຄຂປກ ລົງວັນທີ 26 ເມສາ 2004 ແລະ ໄດ້ຖືກ ຮັບຮອງເອົາ ໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພາຍໃຕ້ ດຳລັດ ສະບັບເລກທີ 57/ນາຍ ລົງວັນທີ 7 ພຶດສະພາ 2004. ອົງການນຳປະປາ ໄດ້ສ້າງ ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ ນີ້ ໂດຍ ມີ ບໍລິສັດ ທີ່ປຶກສາ ໂກວີ ເອ ເອສ (ນອກແວ) ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ພາຍໃຕ້ການ ສະໜັບສະໜູນ ທາງດ້ານການເງິນ ຈາກ ອົງການຮ່ວມມື ເພື່ອການພັດທະນາ ຂອງ ປະເທດ ນອກແວ (ນໍຣາດ).

ການສຶກສາທົບທວນນີ້ ສືບຕໍ່ ຂະບວນການ ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ ການສຶກສາ ທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2005-2007 ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄຳແນະນຳ ຢູ່ໃນ ນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ພວກເຮົາ ຮູ້ໄດ້ວ່າ ບັນດາລັດວິສາຫະກິດ ນຳປະປາ ທັງໝົດ ບໍ່ໄດ້ນຳເອົາ ຄຳແນະນຳ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ ຢູ່ໃນ ບົດສຶກສາທົບທວນ ສະບັບກ່ອນ ມານຳ ໃຊ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດບັນລຸ ປະສິດທິພາບ ເປົ້າໝາຍ ໄດ້. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ພາໃຫ້ມີ ການຫຼຸບທຶນ ເກີນທີ່ໄດ້ຄາດຄະເນເອົາໄວ້ ຢູ່ໃນ ບົດສຶກສາທົບທວນນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດ ກໍດີ, ການສຶກສາທົບທວນ ນີ້ ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ທີ່ຈະໃຫ້ເກັບກູ້ເອົາ ການສູນເສຍດັ່ງກ່າວ ຄືນ, ແຕ່ຢາກໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນຄືນໃໝ່ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ດ້ວຍ ເສັ້ນຖານໃໝ່ ຂອງ ລະດັບ ຜົນ ການປະຕິບັດງານ ແລະ ຕົ້ນທຶນ ໃນປັດຈຸບັນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ການສຶກສາທົບທວນ ສະບັບກ່ອນ ໄດ້ອີງໃສ່ ພື້ນຖານ ຕົ້ນທຶນ ຫົວໜ່ວຍ ແບບງ່າຍດາຍກໍຕາມ, ພວກເຮົາ ກໍໄດ້ຫວັງວ່າ ການສຶກສາທົບທວນ ຄັ້ງຕໍ່ ໆ ໄປ ຈະໄດ້ອີງໃສ່ ວິທີການວິເຄາະທາງດ້ານການເງິນຫຼາຍຂຶ້ນ ດ້ວຍການຄາດຄະເນ ຜົນການປະຕິບັດງານ (ການຂາຍ, ຕົ້ນທຶນ) ແລະ ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ຊັບສິນ. ໜ້າ ເສຍດາຍ ທີ່ວ່າ ລະບົບ ການລາຍງານດັດສິມ ເພື່ອຈຸດປະສົງນີ້ ບໍ່ໄດ້ຖືກເອົາມານຳໃຊ້ ທັນເວລາ ສຳລັບ ການດຳເນີນ ການສຶກສາທົບທວນ ຄັ້ງນີ້. ດ້ວຍເຫດນີ້, ວິທີການ ໂດຍລວມ ທີ່ອີງໃສ່ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ ຈຶ່ງຍັງສືບຕໍ່ເອົານຳໃຊ້, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີ ການ ດັດແປງແກ້ໄຂ ເມື່ອເຫັນວ່າ ມີການປັບປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສານແລ້ວ ກໍຕາມ.

1.2 ພື້ນຖານ

ພື້ນຖານ ສຳລັບ ຂະບວນການ ກຳນົດ ລາຄານຳປະປາ ແມ່ນ ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ. ນະໂຍບາຍນີ້ ວາງຫຼັກການພື້ນຖານ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ກຳລັງຊື້ ຂອງ ລູກຄ້າ, ຕົ້ນທຶນ ຂອງ ການໃຫ້ການບໍລິການ ຂອງ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ນຳປະປາ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ນະໂຍບາຍເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ.

ນະໂຍບາຍ ລາຄານຳປະປາ ກຳນົດວ່າ:

‘ວັດຖຸປະສົງລວມ ຂອງ ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ຄວາມສົມດູນທີ່ແທດເໝາະທີ່ສຸດ ຊຶ່ງປົກປ້ອງ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ບັນດາ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ໃນຂະແໜງນຳປະປາ ແລະ ສຸຂະພິບານ ໄດ້ດີກວ່າໝູ່, ເປັນຕົ້ນ:

- ໃຫ້ ຜູ້ບໍລິໂພກ ໄດ້ຮັບການບໍລິການ ໃນລະດັບທີ່ມີ “ຄຸນຄ່າສູງທີ່ສຸດ” ຊຶ່ງແມ່ນ ການບໍລິການໃນລະດັບ ທີ່ຖືວ່າ ດີກວ່າໝູ່ ທີ່ເຂົາເຈົ້າ ສາມາດຊຳລະໄດ້ ແລະ ກຽມພ້ອມ ທີ່ຈະຊຳລະດ້ວຍການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ໃຫ້ການບໍລິການມີປະສິດທິພາບ ສູງ ທີ່ສຸດ.
- ໃຫ້ ຜູ້ບໍລິການ ມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ ຈະສາມາດຮັກສາ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນໄວ້ໄດ້ ດ້ວຍການເກັບກູ້ ທຶນຄືນ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
- ໃຫ້ ຜູ້ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ ຊັບພະຍາກອນ ແຫຼ່ງນີ້ ຈະຖືກຊຸດຄົ້ນຂຶ້ນມາຊົມໃຊ້ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ.
- ໃຫ້ ກະຊວງການເງິນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສາມາດຫຼຸດ ຫຼື ປົດພາລະແບກຫາບ ໃນການເກື້ອກູນ ທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ ອອກໃຫ້ໄດ້.
- ໃຫ້ ສັງຄົມ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ຄວາມຍຸຕິທຳ ໃນສັງຄົມ.
- ໃຫ້ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນເພື່ອການພັດທະນາ ສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ ແລະ ການບັນເທົາຄວາມທຸກຍາກ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ອຳນວຍ ໃຫ້ໝົດທຸກຄົນສາມາດຊີ້ໄດ້.’

ວັດຖຸປະສົງລວມນີ້ ຈະເປັນ ຈຸດລວມ ທີ່ສຳຄັນ ຂອງ ຂະບວນການ ກຳນົດລາຄານຳປະປາ.

1.3 ແນວຄວາມຄິດ

ແນວຄວາມຄິດ ຂອງ ນະໂຍບາຍ ລາຄານຳປະປາ ແມ່ນໄດ້ສັງລວມໄວ້ ໃນ ຕາຕະລາງ 1.1 ລຸ່ມນີ້.

ຕາຕະລາງ 1.1 – ແນວຄວາມຄິດ ສຳລັບ ການກຳນົດເອົາ ລາຄາ ນຳປະປາ

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ ຂອງ ນະໂຍບາຍ	ເນື້ອໃນ	ໝາຍເຫດ
1	ໝວດ 1. ຈຸດປະສົງ	ລາຄາ ຕ້ອງໄດ້ວາງອອກ ໃຫ້ ຕອບສະໜອງໄດ້ຄວາມຕ້ອງ ການ ຂອງ ບັນດາຜູ້ ມີສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງ ສ່ວນໃຫຍ່ ໃຫ້ໄດ້ ດີທີ່ສຸດ.	ອົງການນຳປະປາ ຈະຕ້ອງ ນຳໃຊ້ ວິທີການທີ່ບໍ່ຕາຍຕົວ ເພື່ອກຳນົດ ເອົາ ຄວາມສົມດູນທີ່ດີກວ່າໝູ່ ລະຫວ່າງ ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງ ບັນດາ ຜູ້ ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.
2	1-5, 7-10	ລາຄາຕ້ອງໃຫ້ຄວາມເປັນທຳ ໃນສັງຄົມລວມທັງ ການຊ່ວຍ ໝູນ ໃຫ້ແກ່ ກັນ ລະຫວ່າງ ບັນດາ ກຸ່ມລູກຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ	ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ແນວຄວາມຄິດ ນຳໃຊ້ ລາຄາດຽວ ທົ່ວໝົດ ທຸກພື້ນທີ່ ບໍລິການ ຂອງ ລັດວິສາຫະກິດ ນຳປະປາ ແລະ ລາຄາ ສຳລັບ ລູກຄ້າ ປະເພດ ທີ່ ບໍ່ ແມ່ນຄົວເຮືອນ.
3	6	ລາຄາ ຕ້ອງໃຫ້ມີ ປະສິດທິພາບ	ສຶກສາເບິ່ງແນວຄວາມຄິດ ໃນການ ຍຸຕິ ການນຳໃຊ້ ໂຄງສ້າງລາຄາທີ່ຂຶ້ນ ຕາມ ກຸ່ມ ບໍລິມາດ ນຳບໍລິໂພກ.
4	11-12	ລາຄາ ຕ້ອງບໍ່ເອົານຳໃຊ້ ເປັນກົນໄກ ຫຼຸດຜ່ອນ ການບໍລິໂພກ ແລະ ການຄວບຄຸມ ນຳຮົ່ວໄຫຼ ຕ້ອງອີງໃສ່ ລະດັບ ເສດຖະກິດ ຂອງ ການຮົ່ວໄຫຼ.	ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ການຫຼຸດຜ່ອນນຳຮົ່ວໄຫຼ ແມ່ນ ວັດແທກເອົາ ຕາມ ບໍລິມາດ ຂາຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ/ຫຼື ການຫຼຸດລົງ ຂອງ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນ ການບໍລິການ (ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ)
5	14	ບ່ອນໃດ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ລາຄາ ຕ້ອງ ນຳໃຊ້ຫຼັກການ ຜູ້ສ້າງມີນະໂຍບາຍຈ່າຍ.	ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຫຼາຍປານໃດ ຢູ່ໃນ ຂະແໜງ ນຳປະປາ ແຕ່ວ່າ ຈະນຳໃຊ້ ເມື່ອ ມີການ ບຳບັດນຳເປື້ອນນຳ.

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ ຂອງ ນະໂຍບາຍ	ເນື້ອໃນ	ໝາຍເຫດ
6	15	ການກຳນົດເອົາລາຈະຕ້ອງອີງ ໃສ່ ການວິເຄາະ ໄລຍະຍາວ	ແນະນຳໃຫ້ ທຳການວິເຄາະ 10 ປີ ຊຶ່ງ ຈະຕ້ອງໄດ້ ທຳການກວດກາ ປັບປຸງຄືນ ແຕ່ລະ 3 ປີ.

			ສຳລັບ ການສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2008-2010 ຕ້ອງໄດ້ເອົາ ວິທີການທີ່ງ່າຍດາຍ ນຳໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ສ່ອງແສງ ເຖິງ ຄວາມງ່າຍດາຍ ທີ່ນຳໄປສູ່ ການ ເກັບກູ້ ທຶນຄືນໝົດ. ການສຶກສາ ທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ ໃນ ຕໍ່ໜ້າຕ້ອງນຳໃຊ້ ວິທີການ ໄລຍະ ທີ່ຍາວກວ່າເກົ່າ.
7	16-17	ລາຄາ ຕ້ອງອີງໃສ່ການປັບປຸງ ປະສິດທິພາບ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ ແບບສົມທຽບ.	ອີງການນຳປະປາ ຈະຕ້ອງ ສຶກສາ ທົບທວນ ສິ່ງທີ່ຄາດຫວັງເອົາໄວ້ ທາງດ້ານ ຜົນການປະຕິບັດງານ ຕາມທີ່ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ລາຍງານໃຫ້ ແລະທຳການດັດປັບ ໂດຍເຍືອງໃສ່ຜົນການປະຕິບັດງານ ຂອງ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ແຂວງ ທີ່ດີກວ່າໝູ່. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ການແຂ່ງຂັນ ແບບ ສົມທຽບ ອາດສາມາດເອົານຳໃຊ້ ສຳລັບ ການກຳນົດ ບັນດາ ສ່ວນ ປະກອບ ພື້ນຖານ ຂອງ ຕົ້ນທຶນ ທົ່ວໜ່ວຍ.
8	18-19	ແຜນການລົງທຶນໃນໄລຍະຍາວ ຕ້ອງລວມ ເອົາ ການບົວລະບັດ ຮັກສາທຶນເຂົ້ານຳ.	ການບົວລະບັດຮັກສາທຶນ ໂດຍ ອີງໃສ່ ປຶ້ມບັນທຶກຕິດຕາມ ການຫັກຄ່າຫຼັຍທັງນຳ ຊັບສິນທີ່ມີຢູ່ ແລະ ອີງໃສ່ ອາຍຸ ການໃຊ້ງານ ໃນປັດຈຸບັນຂອງຊັບສິນ.

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ ຂອງ ນະໂຍບາຍ	ເນື້ອໃນ	ໝາຍເຫດ
9	20	ລາຄາ ຕ້ອງເອົາອີງໃສ່ ການ ຫັກຄ່າຫຼັຍທັງນຳ ຕາມ ມູນຄ່າ ປັດຈຸບັນ	ໄດ້ລວມເອົາເຂົ້າໃນ ການວິເຄາະ ການລົດຄ່າກະແສເງິນສົດ ໃຫ້ເປັນ ປັດຈຸບັນ.

			ຢູ່ ໃນ ບົດສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2008-2010 ໄດ້ ມີ ການສຶກສາເບິ່ງ ການຫັກຄ່າ ໜູ້ຍທຽນຕາມມູນຄ່າ ປັດຈຸບັນ.
10	22	ລາຄາ ຕ້ອງ ກຳນົດເອົາ ບົນ ພື້ນຖານ ຕົ້ນທຶນ ຄິດເປັນ ສະກຸນເງິນກີບ ໂດຍໃຫ້ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຮັບ ຜິດຊອບຄວາມສ່ຽງ ໃນ ການແລກປ່ຽນເງິນຕາ.	ສາມາດເອົານຳໃຊ້ ສຳລັບ ທຶນກູ້ຢືມ
11	23 25-27	ຕ້ອງຄາດຫວັງວ່າທຶນທັງໝົດ ຈະສ້າງຜົນຕອບແທນ, ລວມທັງ ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ທີ່ມອບໃຫ້ ເພື່ອປະກອບເປັນ ທຶນ ຂອງຕົນເອງ.	ອີງການນຳປະປາ ຕ້ອງກຳນົດເອົາ ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນ ທີ່ແທດເໝາະ ທີ່ສຸດ. ສຳລັບ ບົດສຶກສາທົບທວນ ລາຄາ ນຳປະປາ ສຳລັບ ຊ່ວງໄລຍະ 2008-2010 ຕ້ອງໄດ້ສ່ອງແສງ ໃຫ້ເຫັນ ຄວາມຕ້ອງການ ກະແສ ເງິນສົດ ຈາກ ສະຖາບັນເງິນກູ້.
12	24	ການລົງທຶນ ດ້ວຍທຶນ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ໄລຍະສັ້ນ ຕ້ອງເອົາ ປ່ຽນເປັນ ຜົນປະໂຫຍດ ຈາກ ລາຄາ ໄລຍະທີ່ຍາວກວ່າ.	ໃຫ້ເອົາລວມເຂົ້າໃນ ການຄິດໄລ່ ລົດຄ່າກະແສ ເງິນສົດ ໄລຍະ ຍາວ ໃຫ້ເປັນປັດຈຸບັນ.
13	29	ລາຄາຕ້ອງບໍ່ພາໃຫ້ ຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍຄ່ານຳປະປາ ຂອງ ຄົວເຮືອນ ເກີນ 3-5% ຂອງ ລາຍຮັບສຸດທິ ຂອງ ຄົວເຮືອນ	ໂດຍສະເລ່ຍແລ້ວ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ເກີນ 3% ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 5% ສຳລັບ ຄົວເຮືອນ ທີ່ທຸກຍາກກວ່າໝູ່ 10%.

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ ຂອງ ນະໂຍບາຍ	ເນື້ອໃນ	ໝາຍເຫດ
14	32	ລາຄາຈະຕ້ອງບໍ່ວາງ ເພື່ອ ຊົດເຊີຍ ໃຫ້ແກ່ ໜີ້ຄ້າງ ຊຳລະ ທີ່ເກັບບໍ່ໄດ້ ຈາກ ລູກຄ້າ ໃນລະດັບ ທີ່ບໍ່	ບັນຊີໜີ້ຕ້ອງຮັບ ທີ່ໄດ້ຄາດຫວັງ ເອົາໄວ້ວ່າ ຈະຕ້ອງໝູດລົງ ດ້ວຍການປັບປຸງຜົນການປະຕິບັດ ງານ ທາງດ້ານການເກັບລາຍຮັບ

		ສົມເຫດ ສົມຜົນ.	ແລະ ຕັດ ໜີ້ສູນ ແລະ ໜີ້ສົງໃສ ຈະສູນ ອອກຈາກບັນຊີ.
15	33	ລາຄາ ຕ້ອງວາງໃຫ້ຮັບປະກັນ ກະແສເງິນສົດ ດ້ານບວກ.	ໄດ້ຮັບການສຶກສາເບິ່ງ ພາຍໃນ ການວິເຄາະ ລາຄາ.

2 ການສຶກສາທົບທວນຄັ້ງກ່ອນ ແລະ ຜົນການປະຕິບັດງານ

ການສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2005 – 2007 ໄດ້ອີງໃສ່ ຄວາມຄາດຫວັງໃຫ້ມີການປັບປຸງ ຜົນການປະຕິບັດງານ ທາງດ້ານການດຳເນີນງານ ແລະ ທາງດ້ານການເງິນ. ການສຶກສາທົບທວນ ໄດ້ຄາດຫວັງວ່າ ການປັບປຸງເຫຼົ່ານີ້ ຈະພາໃຫ້ມີການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ ທາງດ້ານ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍກົງ ໂດຍບໍ່ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ (ສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນ ແຮງງານເງິນເດືອນ, ບໍລິຫານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເປັດຕະເລດ ອື່ນໆ) ແລະ ທາງດ້ານຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ (ຫຼຸດລົງ ດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງ ໃຫ້ມີການປັບປຸງ ການຄຸ້ມຄອງ ນ້ຳທີ່ບໍ່ໃຫ້ລາຍຮັບ (NRW)).

ໝາຍເຫດ: ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າ ຄຸນນະພາບ ຂອງ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ບໍ່ເປັນທີ່ໜ້າເພິ່ງພໍໃຈເລີຍ ແລະ ຜົນສະໜູນ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໃນທີ່ນີ້ ອາດບໍ່ເປັນການປະເມີນຜົນ ຜົນການປະຕິບັດງານ ທີ່ຖືກຕ້ອງແລະເປັນທຳ ຕາບໃດທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີການປະຕິບັດຢ່າງຈິງຈັງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ມີການກວດສອບ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ເພື່ອທຳການສົມທຽບແບບງ່າຍດາຍ ການວິເຄາະທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນທີ່ນີ້ ຈະໃຫ້ ພາບທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ຂອງ ຜົນການປະຕິບັດງານ ແບບສຳພັນ.

2.1 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍກົງ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ

ພວກເຮົາ ໄດ້ຄາດຫວັງເອົາໄວ້ວ່າ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໂດຍກົງ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ຫົວໜ່ວຍ (ບໍ່ລວມ ຄ່າຫຼ້ຍຫ້ງຽນ, ຄ່າພະລັງງານ, ຄ່າສານເຄມີ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການເງິນ) ຂອງ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດ ນຳປະປາ ຈະຫຼຸດລົງ ເຖິງ ລະດັບ ຂອງ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ທີ່ມີ ປະສິດທິພາບສູງກວ່າໝູ່¹. ພວກເຮົາ ໄດ້ຄາດຫວັງເອົາໄວ້ວ່າ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍນີ້ ຈະຫຼຸດລົງ ເຖິງຂອບເຂດ ປະມານ 400 ກີບ/ມ³ ສຳລັບ ລັດວິສາຫະກິດທີ່ມີກິດຈະການຂະໜາດນ້ອຍ ເຖິງ 200 ກີບ/ມ³ (ທີ່ ລະດັບລາຄາ ຂອງ ປີ 2005) ສຳລັບ ລັດວິສາຫະກິດທີ່ມີກິດຈະການ ຂະໜາດໃຫຍ່. ໃນບາງກໍລະນີ ແມ່ນ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ໃຫ້ມີການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫົວໜ່ວຍ ປະມານ 50% ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ. ພວກເຮົາ ເຊື່ອວ່າ ສິ່ງນີ້ ສາມາດເຮັດໃຫ້ບັນລຸໄດ້ ຊຶ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ ດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງດ້ວຍ ການເພີ່ມນ້ຳຂາຍ ຈາກການຂະຫຍາຍ ການ

¹ ການວິເຄາະນີ້ ໄດ້ຮັບຮູ້ ຂໍ້ໄດ້ປຽບ ຂອງ ເສດຖະກິດມາດຕະສ່ວນ ທີ່ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດ ແລະ ໄດ້ເອົາປັດໃຈນີ້ ເຂົ້າໃນ ຄວາມຄາດຫວັງ ທາງດ້ານຜົນການປະຕິບັດງານ (ກະລຸນາເບິ່ງ ຮູບ 1 ຂອງ ບົດສຶກສາທົບທວນລາຄາ ສຳລັບ ຊ່ວງໄລຍະ 2005 – 2007).

ບໍລິການ ນຳອີກ, ແລະ ອື່ນ ໆ. ການສຶກສາທົບທວນ ຜົນການປະຕິບັດງານ ຕົວຈິງ ສົມທຽບໃສ່ກັບ ຜົນການປະຕິບັດງານເບົ້າໝາຍ ຢູ່ໃນ ຮູບແບບຕາຕະລາງ ແມ່ນໄດ້ໃຫ້ໄວ້ ຢູ່ໃນ ໃບຊ້ອນທ້າຍ 1 – ເບົ້າໝາຍ & ຕົວຈິງ.

ໃນປີ 2005 ຜົນການປະຕິບັດງານ ຂອງ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດນໍ້າປະປາ ແມ່ນ ມີທັງດີທັງບໍ່ດີ; ມີແຕ່ພຽງ ລັດວິສາຫະກິດນໍ້າປະປາ ສີ່ແຂວງ (ອັດຕະປື, ບໍ່ແກ້ວ, ບໍລິຄຳໄຊ ແລະ ໄຊຍະບູລີ) ໄດ້ບັນລຸເບົ້າໝາຍ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນ ຂອງ ຕົນ. ລັດວິສາຫະກິດນໍ້າປະປາ ຈຳນວນ 12 ແຂວງທີ່ເຫຼືອ ທີ່ປະກອບເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ ບົດສຶກສາທົບທວນ ລາຄານໍ້າປະປາ 2005 – 2007 ນັ້ນ ບໍ່ພຽງແຕ່ ມີຄວາມຫຼົ້ມຫຼາຍ ໃນການບັນລຸ ເບົ້າໝາຍຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫົວໜ່ວຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ໃນປີ 2005 ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໃນສະພາບຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານຫົວໜ່ວຍຕົວຈິງ ຍັງເພີ່ມຂຶ້ນ ສູງກວ່າ ລະດັບ ຂອງ ປີ 2003 ອີກ.

ເມື່ອເຖິງປີ 2006 ສະພາບການ ຍິ່ງ ຂີ້ລ້າຍລົງ; ມີແຕ່ພຽງ ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ບັນລຸໄດ້ ເບົ້າໝາຍ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍຂອງຕົນ. ອັດຕະປື, ຄຳມ່ວນ, ຫຼວງນໍ້າທາ ແລະ ໄຊຍະບູລີ ໄດ້ມີ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ຫົວໜ່ວຍ ໃນ ປີ 2006 ຕໍ່ກວ່າ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ ໃນປີ 2003 (ໃນສະພາບຄວາມເປັນຈິງ) ແຕ່ວ່າຍັງສູງກວ່າ ເບົ້າໝາຍ ຂອງ ຕົນຢູ່. ລັດວິສາຫະກິດນໍ້າປະປາ ຈຳນວນ 11 ແຂວງທີ່ເຫຼືອ ໄດ້ມີ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ຫົວໜ່ວຍ ໃນປີ 2006 ສູງກວ່າ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ ໃນປີ 2003.

2.2 ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ

ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ຄ່າໄຟຟ້າ (ແລະ ພະລັງງານ ໂດຍລວມ) ໄດ້ຂຶ້ນ ໃນ ອັດຕາທີ່ສູງກວ່າ ອັດຕາເງິນເຟີ້ ໃນສອງສາມປີຜ່ານມານີ້ ແລະ ນັ້ນ ອາດຈະບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນທີ່ພວກເຮົາ ຈະຄາດຫວັງ ໃຫ້ ຄ່າພະລັງງານ ຫົວໜ່ວຍ ຂອງ ນໍ້າຂາຍ (ກົບຕໍ່ ມ³) ບັນລຸໄດ້ ເບົ້າໝາຍຂອງຕົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ກົນໄກທີ່ສຳຄັນ ຊຶ່ງ ພວກເຮົາ ຄາດຫວັງຢາກໃຫ້ ຄ່າພະລັງງານ ຫຼຸດລົງ ແມ່ນດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນ ນໍ້າທີ່ບໍ່ໃຫ້ລາຍຮັບ (NRW). ເບົ້າໝາຍ ການຫຼຸດຜ່ອນ NRW ທີ່ອົງການນໍ້າປະປາ ວາງອອກ ແມ່ນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍ ແຕ່ວ່າ ມັນກໍສາມາດເຮັດໃຫ້ເປັນຈິງໄດ້. ໃນປີ 2005 ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ, ແຂວງ ຈຳປາສັກ, ແຂວງ ຫົວພັນ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ, ແຂວງ ຫຼວງນໍ້າທາ, ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ແຂວງ ສາລະວັນ ແລະ ແຂວງ ເຊກອງ ທັງໝົດ ແມ່ນສາມາດ ບັນລຸໄດ້ ເບົ້າໝາຍ ການຫຼຸດຜ່ອນ ຂອງຕົນ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ພວກເຮົາ ໄດ້ຄາດຫວັງເອົາໄວ້ວ່າ ຄ່າ

ພະລັງງານຫົວໜ່ວຍ ສຳລັບ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດເຫຼົ່ານີ້ ຈະຕ້ອງ ຫຼຸດລົງ ຫຼືວ່າ ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນອັດຕາ ທີ່ຕ່ຳກວ່າ ຂອງ ແຂວງອື່ນ ແຕ່ ຜົນອອກມາ ພັດເຫັນວ່າ ແບບ ສະບັບດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບໍ່ມີ ແລະ ປັດຈຸບັນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ພົບເຫັນ ເຫດຜົນຂອງຄວາມ ຜິດປົກກະຕິນີ້ເທື່ອ. ປະກົດການ ທີ່ບໍ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ນີ້ ເກີດມີຊຳ້ອີກ ສຳລັບ ປີ 2006. ການອະທິບາຍ ດ້ວຍເຫດດ້ວຍຜົນ (ແຕ່ບໍ່ໜ້າຈະເປັນໄປໄດ້) ອາດແມ່ນວ່າ ການລວມເອົາ ໂຄງການໃໝ່ ທີ່ມີ ຄ່າພະລັງງານ ຫົວໜ່ວຍ ທີ່ສູງກວ່າຫຼາຍ ອາດພາ ໃຫ້ ການຄາດຄະເນ ບໍ່ກົງກັບຄວາມຈິງ. ພວກເຮົາ ອາດມີຄວາມຕ້ອງການ ທຳການວິ ເຄາະທີ່ລະອຽດຫຼາຍກວ່ານີ້ ກ່ອນທີ່ ຈະສາມາດ ໃຫ້ບົດສະຫຼຸບໃດໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມໝາຍ ໄດ້.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະໄດ້ພົບພໍ້ ຄວາມຜິດປົກກະຕິ ຂ້າງເທິງນີ້ກໍຕາມ, ແຂວງ ຄຳ ມ່ວນ ກໍຍັງ ບັນລຸໄດ້ ເປົ້າໝາຍ ຄ່າພະລັງງານ ຫົວໜ່ວຍຂອງຕົນ ແລະ ແຂວງ ຈຳປາ ສັກ ແລະ ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ ໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າພະລັງງານ ຫົວໜ່ວຍ ຂອງຕົນ ຈາກ ລະດັບ ຂອງ ປີ 2003.

2.3 ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ

ພວກເຮົາ ໄດ້ສົມມຸດເອົາວ່າ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ ຂອງ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການເງິນ ແລະ ອາກອນ ຈະຍັງຄົງທີ່ ຕະຫຼອດ ຊ່ວງໄລຍະ ຂອງ ສຶກສາທົບທວນ ທີ່ລະດັບ ຂອງ ປີ 2003 (ໃນສະພາບຄວາມເປັນຈິງ) ເຖິງແມ່ນ ຈະມີຄວາມຄາດຫວັງວ່າ ໃນຕົວຈິງ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫົວໜ່ວຍເຫຼົ່ານີ້ ຕ້ອງຫຼຸດລົງ ຫາກວ່າ ນຳ້ຂາຍ ເພີ່ມຂຶ້ນ ກໍຕາມ. ອັນນີ້ ແມ່ນຖືກຕ້ອງ ສຳລັບ ວິສາຫະກິດນຳ້ປະປາ ຫຼາຍ ໆ ແຂວງ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຢູ່ໃນຫຼາຍ ໆ ກໍລະນີ ໜີ້ສິນອາກອນ ມີການເພີ່ມຂຶ້ນ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ (ຍ້ອນມີການປັບປຸງ ຄວາມ ອາດສາມາດສ້າງກຳໄລ ທີ່ໄດ້ວັດແທກເອົາ ໂດຍອີງໃສ່ ລະບຽບການບັນຊີ ອາກອນ ຂອງລັດ) ແລະ ດອກເບ້ຍ ທີ່ເກີດມາຈາກ ໂຄງການໃໝ່ ໄດ້ພາໃຫ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງ ກະທັນຫັນ ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຢູ່ໃນສ່ວນປະກອບນີ້ ກໍຕາມ ແຕ່ວ່າ ໂດຍລວມແລ້ວ ມັນມີ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ລາຄານຳ້ປະປາ ພຽງໜ້ອຍດຽວ.

2.4 ຜົນການປະຕິບັດງານ ໂດຍລວມ ທາງດ້ານ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການ ດຳເນີນງານ

ເມື່ອເຖິງ ປີ 2006 ມີແຕ່ພຽງ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ແລະ ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ²

² ຕົວຈິງແລ້ວ, ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທານ ກໍຫຼຸດຫວັດ ພາດເປົ້າໝາຍຂອງຕົນ ແຕ່ວ່າ ພຽງແຕ່ ປະລິມານ ເລັກ ໆ ນ້ອຍ ໆ ເທົ່ານັ້ນ. ສຳລັບ ຈຸດປະສົງ ຂອງ ການວິເຄາະນີ້ ພວກເຮົາ ຖືໄດ້ວ່າ ປະສົບຜົນສຳເລັດ.

ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ເຮັດສຳເລັດ ການບັນລຸ ເປົ້າໝາຍຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍໂດຍລວມ ຂອງຕົນ. ແຂວງ ຈຳປາສັກ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ ແລະ ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ ທັງໝົດ ໄດ້ມີການປັບປຸງ ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ ລະດັບ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ ຂອງປີ 2003 ແຕ່ວ່າ ຍັງບໍ່ທັນບັນລຸໄດ້ ເປົ້າໝາຍ ເທື່ອ. ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດ ແຂວງ ທີ່ຍັງເຫຼືອ ທັງໝົດ ທີ່ມີ ຜົນການ ປະຕິບັດງານ ທາງດ້ານ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ ຂີ້ລ້າຍລົງ, ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປັບຄ່າໃຫ້ເໝືອ ເງິນເຟີ້ ແລ້ວ, ໃນຕົວຈິງ ແມ່ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນສູງກວ່າ ລະດັບ ຂອງ 2003.

2.5 ລາຄາທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ຜົນກະທົບ

ພວກເຮົາຮູ້ດີວ່າ ພວກເຮົາ ບໍ່ໄດ້ພົມເຜີຍແຜ່ ຜົນ ຂອງ ບົດສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2005 – 2007 ທັນເວລາ ກ່ອນເລີ້ມປີ 2005 ແລະ ໃນຫຼາຍກໍລະນີ ລາຄາໃໝ່ ບໍ່ໄດ້ຖືກເອົາໄປນຳໃຊ້ ຈົນເຖິງທ້າຍ ໆ ປີນັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ການ ສຶກສາ ເບິ່ງລາຄາ ສຳລັບ ປີ 2006 ໄດ້ເຫັນວ່າ ໄດ້ມີການ ດັດປັບລາຄາ ໃສ່ ຄຳ ແນະນຳ ຢູ່ໃນ ບົດສຶກສາທົບທວນ ຢູ່ ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ, ແຂວງ ຈຳປາສັກ, ແຂວງ ຫົວພັນ, ແຂວງ ສາລະວັນ ແລະ ແຂວງ ເຊກອງ. ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ແຂວງອື່ນໆ ທີ່ຍັງເຫຼືອ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ ພັງຄຳແນະນຳ ຂອງ ພວກເຮົາ ແລະ ລາຄາ ກໍ ຕໍ່າກວ່າ ທີ່ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຫຼາຍ ເພື່ອຈະໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ທາງດ້ານການເງິນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ແມັກກະທັ່ງ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ດັດປັບລາຄາ ໄປຕາມ ຄຳ ແນະນຳ ຂອງ ບົດສຶກສາທົບທວນແລ້ວ, ກໍຍັງຂາດທຶນຢູ່ ຍ້ອນວ່າ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນ ການດຳເນີນງານ ເພີ່ມຂຶ້ນ. ເພາະ ສະນັ້ນ, ໃນໝົດທຸກ ໆ ກໍລະນີ, ເປົ້າໝາຍ ໃນການ ຍົກລະດັບ ການເກັບກູ້ຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນຄືນ ເທື່ອລະນ້ອຍ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້. ໂດຍສະ ເພາະ ການສຶກສາທົບທວນ ໄດ້ຄາດຫວັງວ່າ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງ ຫຼວງພະ ບາງ ແລະ ແຂວງ ຈຳປາສັກ ບໍ່ພຽງແຕ່ ໃຫ້ເກັບກູ້ຄືນໄດ້ທັງໝົດ ຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນ ຕາມ ມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຕ້ອງໃຫ້ໄດ້ຮັບ ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນນຳອີກ (4% ເມື່ອເຖິງ ປີ 2006). ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ໝົດທັງສາມ ລັດວິສາຫະກິດ ຂາດທຶນ (ອີງ ໃສ່ ບົດແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ການບັນຊີດັດສົມ ຂອງ ອົງການນຳປະປາ) ແລະ ບໍ່ ສາມາດເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໝົດ ຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນ ຂອງຕົນ. ພວກເຮົາ ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ ວ່າ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ບໍ່ໄດ້ເກັບກູ້ຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນຄືນເລີຍ ແລະ ລາຍຮັບ ກໍພຽງແຕ່ ກຸ້ມ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ໂດຍກົງ ທີ່ເປັນເງິນສົດ ເທົ່ານັ້ນ.

ການບໍ່ສົນໃຈ ທີ່ຈະດັດປັບລາຄານຳປະປາ ເພື່ອໃຫ້ມີເງິນແຮກຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນ ພາໃຫ້ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ຂາດຄວາມອາດສາມາດ ທີ່ຈະມີທຶນຮອນ ສຳລັບ ການບົວລະບັດຮັກສາທຶນ (ການສ້ອມແປງ ແລະ ປ່ຽນແທນ ຊັບສິນ ເມື່ອສິ້ນສຸດ ອາຍຸ ການໃຊ້ງານ ຂອງມັນ). ຜົນສຸດທິ ຈະ ແມ່ນ ການເຊື່ອມໂຊມລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຂອງ ຜົນ

ການປະຕິບັດງານ ຂອງຊັບສິນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຊມລົງ ຂອງ ລະດັບການບໍລິການ. ພວກເຮົາ ບໍ່ເຊື່ອວ່າ ປະຊາຄົມ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ຢາກຈະໃຫ້ທຶນຮອນ ສຳລັບ ການບົວລະບັດ ຮັກສາທຶນ ເພາະ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຊັບພະຍາກອນການເງິນ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈະຈຳກັດ ຂອບເຂດ ແຕ່ພຽງ ການຈັດຫາ ການບໍລິການໃໝ່ ຢູ່ບ່ອນໃດທີ່ວ່າ ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ຍັງ ບໍ່ທັນມີ ການບໍລິການເທື່ອ. ການບົວລະບັດຮັກສາທຶນ ສາມາດ ເອົາທຶນຮອນມາຈາກ ລາຍຮັບ ຂອງ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ເອງເທົ່ານັ້ນ, ສະນັ້ນ ການເກັບກູ້ ຄ່າຫຼ້ຍຫຼົງ ຄືນໝົດ ຕາມມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍທີ່ສຸດ, ຖ້າຫາກວ່າ ບໍ່ແມ່ນໃນ ໄລຍະສັ້ນໂລດ ກໍແມ່ນອນ ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ໄດ້ ພາຍໃນ ໄລຍະກາງ ເຖິງ ໄລຍະທີ່ຍາວ ກວ່າ.

2.6 ສະຫຼຸບ

ການສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2005 – 2007 ໄດ້ອີງໃສ່ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ວ່າ ລາຄາ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການດັດປັບ ເພື່ອ ກະຕຸ້ນໃຫ້ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ຂຶ້ນມາຢູ່ບົນເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ ການເກັບກູ້ທຶນຄືນໝົດ, ແຕ່ວ່າ ໃນເວລາ ດຽວກັນ ພວກເຮົາ ກໍຄາດຫວັງໄວ້ວ່າ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ຈະປັບປຸງ ປະສິດທິພາບ ຂອງ ຕົນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ. ແຕ່ກໍ ໜ້າເສຍດາຍ ທີ່ບໍ່ເຫັນມີ ລັດວິສາຫະກິດ ນຳປະປາ ແຫ່ງໃດເລີຍ ບັນລຸໄດ້ ຄວາມຄາດຫວັງນີ້; ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ບາງ ແຂວງ ຫຼຸດຜ່ອນໄດ້ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍຂອງຕົນ ແຕ່ພັດ ບໍ່ສາມາດ ທີ່ຈະນຳເອົາ ການ ດັດປັບທີ່ຈຳເປັນມານຳໃຊ້ ໃນຂະນະທີ່ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດແຂວງ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ລາຄາທີ່ມີດັດປັບ ພັດຂາດທຶນ ຍ້ອນ ຕົ້ນທຶນສູງຂຶ້ນ. ອັນນີ້ ອາດແມ່ນຍ້ອນວ່າ ການປັບປຸງ ປະສິດທິພາບ ໃນການດຳເນີນງານ ໄດ້ຖືກກະຕຸ້ນ ໂດຍ ຂໍ້ຈຳກັດທາງ ດ້ານການເງິນ ແທນທີ່ຈະແມ່ນ ໂດຍ ການຄຸ້ມຄອງ ຢ່າງມີອາຊີບ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ເມື່ອ ເວລາ ກະແສເງິນສົດ ມີຈຳກັດ, ກໍຍິ່ງຕ້ອງເຮັດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນ.

ພວກເຮົາຍັງມີຄວາມສົງໄສ ຢູ່ວ່າ ຖ້າ ຜົນຂອງ ການສຶກສາທົບທວນນີ້ ໄດ້ຮັບ ການເອົາໃຈໃສ່, ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ຈະບັນລຸໄດ້ ລະດັບ ຜົນການປະຕິບັດງານ ແລະ ປະສິດທິພາບ ທີ່ໄດ້ຄາດຫວັງເອົາໄວ້ ຫຼືບໍ່ ຖ້າຫາກວ່າ ຄະນະຜູ້ອຳນວຍການ ແລະ ພະນັກງານ ບໍ່ມີ ສິ່ງຈູງໃຈ ທີ່ຈະເຮັດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ມັນອາດຈະເປັນການບໍ່ ຮອບຄອບ ຖ້າພວກເຮົາ ຈະກຳນົດເອົາລາຄາ ບົນພື້ນຖານ ຄວາມຄາດຫວັງ ໃຫ້ມີ ປະສິດທິພາບຕຳລົງ ຫຼື ມັນອາດຈະບໍ່ເປັນການຖືກຕ້ອງ ທີ່ຈະກົດລາຄາ ລົງຕໍ່ກວ່າ ທີ່ ມີຄວາມຈຳເປັນ ໃຫ້ເປັນວິທີ ປັບປຸງ ປະສິດທິພາບ ທາງດ້ານ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການ ດຳເນີນງານ ໂດຍຂາດການບົວລະບັດຮັກສາທຶນ. ເພາະສະນັ້ນ, ບົດສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2008 – 2010 ຈຶ່ງໄດ້ອີງໃສ່ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ ສຳລັບ ການ

ສ້າງ ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ຜົນການປະຕິບັດງານ ປະຈຳປີ 2006 ແລະ ລະດັບ ປະສິດທິພາບ ໃນເວລານັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນຈະຍັງຕໍ່າກວ່າ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາ ໄດ້ຄາດ ຫວັງເອົາໄວ້ ຢູ່ ໃນ ບົດສຶກສາທົບທວນ ສະບັບ ກ່ອນກໍຕາມ.

3 ວິທີ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ

3.1 ພາກລວມ

ຄືດຽວກັນກັບ ສຳລັບ ບົດສຶກສາທົບທວນລາຄານຳປະປາ 2005 – 2007 ອົງການນຳປະປາ ບໍ່ມີຂໍ້ມູນພຽງພໍ ທີ່ຈະດຳເນີນ ການວິເຄາະລາຄາຢ່າງລະອຽດ ໂດຍອີງໃສ່ ການຄາດຄະເນ ຕົ້ນທຶນ ແລະ ບໍລິມາດນຳຂາຍ ທີ່ອີງຕາມ ວິທີການ ກຳນົດລາຄາ ແບບທຳມະດາ. ຄາດວ່າ ການສຶກສາທົບທວນລາຄາ ໃນອະນາຄົດ ຈະໄດ້ອີງໃສ່ ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດ ສົ່ງໃຫ້ ໂດຍກຳນົດ ການຄາດຄະເນ ບໍລິມາດນຳຂາຍ, ຕົ້ນທຶນ, ການລົງທຶນ (ລວມເຖິງ ການບົວລະບັດຮັກສາທຶນ) ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ຈຳເປັນອື່ນ ໆ.

ຂໍ້ມູນ ທີ່ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ປະກອບດ້ວຍ ການຄາດຄະເນບໍລິມາດນຳຂາຍ, ເງິນທຶນ ແລະ ໂຄງຮ່າງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລາຍວັນ, ແລະ ອື່ນ ໆ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນໄດ້ ເກັບກຳເອົາ ເປັນ ພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ ຂະບວນການ ການລາຍງານດັດສິມ ແຕ່ວ່າ ຍອດລວມ, ຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ຄວາມແມ່ນຢຳ ໜ້າຈະມີບັນຫາ. ເພາະສະນັ້ນ, ບົດສຶກສາທົບທວນນີ້ ຈຶ່ງ ເອົາວິທີການ ຂອງ ການສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2005 – 2007 ມານຳໃຊ້ຄືນອີກ ໂດຍອີງໃສ່ ການວິເຄາະ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ. ທີ່ສຳຄັນແມ່ນວ່າ ວິທີການນີ້ ຍົກເລີກ ຄວາມຕ້ອງການ ໂຄງຮ່າງ ລະອຽດ ຂອງ ນຳຂາຍ ແລະ ຕົ້ນທຶນ ແຕ່ມາ ທຳການວິເຄາະ ຕົ້ນທຶນຕົວຈິງຕໍ່ຫົວໜ່ວຍຂອງນຳຂາຍ ແທນ. ສຳລັບ ການຄິດໄລ່ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ ໃນຕໍ່ໜ້າ, ພວກເຮົາ ໄດ້ເຮັດການສົມມຸດຖານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຄາດຫວັງ ໃຫ້ມີການປັບປຸງປະສິດທິພາບ ທີ່ໄດ້ຄາດຫວັງເອົາໄວ້ ໂດຍອີງໃສ່ ການວິເຄາະ ແບບສົມທຽບ ແລະ ການພິຈາລະນາ ຢ່າງມີອາຊີບ.

ພວກເຮົາ ຮູ້ ຕົວວ່າ ວິທີການນີ້ ບໍ່ມີຄວາມແມ່ນຢຳ ແຕ່ວ່າ ພວກເຮົາ ເຫັນວ່າ ຄວາມແມ່ນຢຳທີ່ລະອຽດ ບໍ່ແມ່ນບັນຫາເທື່ອ ຕາບໃດທີ່ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ຍັງ ດຳເນີນງານ ຕໍ່ກວ່າ ການເກັບກູ້ທຶນຄືນໄດ້ທັງໝົດ (ພິເສດ ແມ່ນກ່ຽວກັບ ຄ່າ ຫຼື ຍັງ). ທຸກ ໆ ຄວາມຜິດພາດ ຈະພາໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງຊ່ອງຫວ່າງໄດ້ ລະຫວ່າງ ລາຄາໃນປັດຈະບັນ ແລະ ລາຄາຊຶ່ງພວກເຮົາ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ເກັບກູ້ທຶນຄືນໄດ້ ທັງໝົດ. ຄວາມແມ່ນຢຳ ຈະເປັນບັນຫາໃຫຍ່ ແຕ່ພຽງເມື່ອເວລາ ໄດ້ບັນລຸ ການເກັບກູ້ທຶນຄືນໄດ້ທັງໝົດແລ້ວ ແລະ ຈາກນັ້ນ ພາລະບົດບາດ ຂອງ ອົງການນຳປະປາ ຈະ ແມ່ນ ການປົກປ້ອງ ຜູ້ບໍລິໂພກ ບໍ່ໃຫ້ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ເອົາຜົນກຳໄລ ເກີນ ຂອບເຂດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ມັນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ວ່າ ລາຄາ ທີ່ສະເໜີໃນທີ່ນີ້ ພ້ອມ

ກັບ ການປັບປຸງປະສິດທິພາບ ທີ່ໄດ້ຄາດຫວັງເອົາໄວ້ ຈະນຳໄປສູ່ ຄວາມຍືນຍົງ ທາງດ້ານການເງິນ ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ ແລະ ບໍ່ແມ່ນໜ້ອຍກວ່າເກົ່າ.

ວິທີການ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ ຍັງມີ ຂໍ້ດີອື່ນອີກ, ພິເສດກວ່າໝູ່ ແມ່ນມັນແທດ ເໝາະ ສຳລັບ ການແຂ່ງຂັນແບບສົມທຽບ ແລະ ພວກເຮົາ ສາມາດ ຕິດຕາມເບິ່ງໄດ້ ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

3.2 ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ

ຕົ້ນທຶນ ຫົວໜ່ວຍ ນຳປະປາ ສາມາດ ແບ່ງອອກເປັນ ສາມ ສ່ວນ ຄື:

- ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານອັນພື້ນຖານ (ບໍ່ລວມ ຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນ ແລະ ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນ) – ແບ່ງຍ່ອຍອອກ ລະຫວ່າງ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ທີ່ ພົວພັນກັບບໍລິມາດ (ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ) ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ ພົວພັນກັບບໍລິມາດ (ແຮງງານ, ວັດສະດຸ, ບໍລິຫານ, ແລະ ອື່ນ ໆ)
- ຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນ – ຄິດໄລ່ ບົນພື້ນຖານ ມູນຄ່າປັດຈຸບັນ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ ມີທຶນພຽງພໍ ສຳລັບ ການບົວລະບັດຮັກສາທຶນ.
- ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນ (ກຳໄລ ແລະ ດອກເບ້ຍ)

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານພື້ນຖານ ສາມາດແບ່ງຍ່ອຍອອກເປັນຄ່າ ພະລັງງານ ແລະ ຄ່າສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນພະລັງງານ ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າ ຄ່າພະລັງງານ ຫົວໜ່ວຍ ຂອງ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ແຕ່ລະແຂວງ ແມ່ນສະເພາະຂອງໃຜມັນ ແລະ ສະນັ້ນ ຈິ່ງບໍ່ສາມາດ ເອົາສົມທຽບກັນໄດ້ ຍ້ອນວ່າປັດໃຈ ບໍ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ຜົນການປະຕິບັດງານ ຂອງ ຂະແໜງນຳປະປາ ປະຈຳປີ 2006 ໄດ້ວິເຄາະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ເອົາສົມທຽບກັນ. ຂະບວນການ ກຳນົດ ລາຄາ ຕ້ອງ ທຳການສຶກສາຕົ້ມອີກ ເພື່ອ ປະເມີນ ສ່ວນລົດ ຂອງ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍທີ່ ເຮັດໃຫ້ເປັນຈິງໄດ້ ສຳລັບ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ແຕ່ລະແຂວງ ໂດຍຮັບຮູ້ ຄວາມ ອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້ ໃນການປັບປຸງ ປະສິດທິພາບ, ຄວາມຕ້ອງການຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນ ແລະ ການບົວລະບັດຮັກສາທຶນ, ແລະ ລັກສະນະພິເສດສະເພາະລາຍ ຂອງ ລັດວິສາ ຫະກິດນຳປະປາ ແຕ່ລະ ແຂວງ.

ຕົ້ນທຶນ ຫົວໜ່ວຍ ຕົວຈິງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕິດຕາມເບິ່ງ ແລະ ເອົາສົມທຽບ ໃສ່ກັບ ສ່ວນລົດ ທີ່ໄດ້ ກຳນົດໃຫ້ ຢູ່ໃນ ບົດສຶກສາທົບທວນລາຄານຳປະປາ. ໃນການ ສຶກສາທົບທວນ ຄັ້ງຕໍ່ໄປ ຕ້ອງໄດ້ທຳການຄິດໄລ່ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ ຄືນໃໝ່ ໂດຍອີງ ໃສ່ ຕົ້ນທຶນຕົວຈິງ ໃນ ຊ່ວງໄລຍະ ຂອງ ການສຶກສາທົບທວນ ກ່ອນໜ້ານັ້ນ.

3.3 ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ບໍລິມາດນ້ຳຂາຍ

ເຖິງແມ່ນວ່າ ການວິເຄາະລາຄາທີ່ກວດຂັ້ນກວ່າເກົ່າ ອາດວິເຄາະ ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ບໍລິມາດນ້ຳຂາຍ ທີ່ໄດ້ທຳການປະເມີນເອົາໄວ້ ຢ່າງລະອຽດ ກໍຕາມ, ພວກເຮົາ ກໍຍັງມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າ ໃນກໍລະນີນີ້ ວິທີການ ທີ່ກວດຂັ້ນໜ້ອຍກວ່າ ກໍຍັງເອົານຳໃຊ້ໄດ້ຢູ່ ເພາະວ່າ:

- ພວກເຮົາ ໄດ້ຄາດຫວັງໄວ້ເອົາໄວ້ວ່າ ບໍລິມາດນ້ຳຂາຍ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕະຫຼອດເວລາ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ ຕ່າງ ໆ ຫຼຸດລົງ, ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນພະລັງງານ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຈະເປັນ ສິ່ງຈູງໃຈໃນດ້ານບວກ ໃຫ້ມີການເພີ່ມ ບໍລິມາດນ້ຳຂາຍຂຶ້ນ (ດ້ວຍການຂະຫຍາຍພື້ນຖານລູກຄ້າ) ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດນ້ຳປະປາ ກ້າວໄປສູ່ ການເກັບກູ້ທຶນຄືນໝົດ ໃນອັດຕາທີ່ໄວກວ່າເກົ່າກໍເປັນໄດ້.
- ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຄາດຫວັງວ່າ ຢູ່ໃນຊ່ວງໄລຍະ ຂອງ ບົດສຶກສາທົບທວນນີ້, ບໍລິມາດນ້ຳຂາຍ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ ພໍທີ່ຈະໃຫ້ທຳການ ວິເຄາະ ຄວາມຕ້ອງການ ຢ່າງລະອຽດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ການ ຫຼຸດຜ່ອນ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ ໜ້ອຍໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນພະລັງງານ ອາດເຮັດໄດ້.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າຫາກວ່າ ຢູ່ໃນຄຳເຫັນ ຂອງ ອົງການນ້ຳປະປາ ການເພີ່ມບໍລິມາດນ້ຳຂາຍຂຶ້ນ ຈະຫຼາຍພຽງພໍ ທີ່ຈະໃຫ້ມີການພິຈາລະນາພິເສດ, ອົງການນ້ຳປະປາ ຕ້ອງ ສຶກສາ ເບິ່ງ ສິ່ງທີ່ໄດ້ຊື້ແນະ ຢ່າງລະອຽດ ກວ່າເກົ່າ.

3.4 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ

3.4.1 ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫົວໜ່ວຍ ສຳລັບ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ (ມີຄວາມສຳພັນ ກັບ ການຜະລິດນ້ຳປະປາ) ຕ້ອງໄດ້ຖືວ່າ ສະຖິດ ຕາມຄວາມເປັນຈິງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ ຈະມີຫຼັກຖານ ທີ່ແນະນຳໃຫ້ຢ່າງອື່ນ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ການນຳໃຊ້ ສານເຄມີ ບໍ່ພຽງພໍ ທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ມີການ ປັບປຸງຄືນໃໝ່. ສຳລັບ ຈຸດປະສົງຂອງ ການສຶກສາທົບທວນ ລາຄານ້ຳ ສາມປີ, ພວກເຮົາສົມມຸດເອົາວ່າ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຫຼົ່ານີ້ ມີສັດສ່ວນໂດຍກົງ ກັບ ບໍລິມາດນ້ຳຜະລິດ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຄວາມຄາດຫວັງ ໃນການປັບປຸງ ການຄວບຄຸມນ້ຳສູນເສຍ ຊຶ່ງ ຈະເຮັດໃຫ້ ບໍລິມາດນ້ຳຂາຍເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍມີຄວາມສຳພັນກັບການຜະລິດ ຈະເຮັດໃຫ້ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ ຫຼຸດລົງ (ມີຄວາມສຳພັນກັບ ບໍລິມາດນ້ຳຂາຍ). ອົງການ

ນ້ຳປະປາ ຈະດຳເນີນ ການປະເມີນ ແບບງ່າຍດາຍ ເບິ່ງ ຄວາມຄາດຫວັງ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນ ນ້ຳສູນເສຍ ເພື່ອເອົາລວມເຂົ້າໃນ ການວິເຄາະ ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍ.

3.4.2 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນພະລັງງານ

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນ ໆ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ແຮງງານ ແລະ ອື່ນ ໆ ແມ່ນໄດ້ຄາດຫວັງເອົາ ໄວ້ວ່າຈະຫຼຸດລົງຕະຫຼອດເວລາ ຍ້ອນສອງເຫດຜົນທີ່ສຳຄັນ ຄື:

- ການປັບປຸງ ປະສິດທິພາບ, ແລະ
- ການເພີ່ມຂຶ້ນ ຂອງ ບໍລິມາດນ້ຳຂາຍ ຊຶ່ງ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ກະຈາຍ ໄປທົ່ວ.

ອົງການນ້ຳປະປາ ຈະເບິ່ງ ຄວາມອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະໃຫ້ ຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍເຫຼົ່ານີ້ ຫຼຸດລົງ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ ການສົມທຽບ ໃສ່ກັບ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດ ນ້ຳປະປາແຂວງທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງກວ່າ.

3.5 ຕົ້ນທຶນຂອງທຶນ

ຕົ້ນທຶນຫົວໜ່ວຍຂອງທຶນ ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນລາຄາ ເປັນ ຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນ. ບົດແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ການບັນຊີດັດສົມ ໄດ້ກຳນົດ ວິທີການ ກຳນົດເອົາຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນ ບົນພື້ນຖານຂອງມູນຄ່າປັດຈຸບັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະບໍ່ຖືກຕ້ອງທາງດ້ານເຕັກນິກກໍ ຕາມ, ພວກເຮົາ ສົມມຸດເອົາວ່າ ສຳລັບ ຂະບວນການ ກຳນົດລາຄາ ຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນ ຫົວໜ່ວຍ ແມ່ນຄົງທີ່ ຕະຫຼອດຊ່ວງໄລຍະ ຂອງ ບົດສຶກສາທົບທວນ (ໃນຄວາມເປັນຈິງ ແມ່ນໄດ້ຄາດຫວັງເອົາໄວ້ວ່າ ມັນຕ້ອງຫຼຸດລົງ ເພາະ ບໍລິມາດນ້ຳຂາຍເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ ຊັບສິນ ຫຼາຍຂຶ້ນ).

ການເກັບກູ້ທຶນຄືນໝົດ ສຳລັບ ລາຍການນີ້ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄາດຫວັງເອົາ ຢູ່ ໃນ ບົດສຶກສາທົບທວນ ເຖິງແມ່ນ ຈະໄດ້ນຳໃຊ້ ລະດັບການເກັບກູ້ຄືນຄ່າຫຼ້ຍ ຕໍ່ສຸດ ສົມບູນ ກໍຕາມ. ທີ່ແທ້ຈິງ ແມ່ນວ່າ ຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນ ແມ່ນ ສ່ວນປະກອບຂອງຕົ້ນທຶນ ທີ່ໄດ້ ຄາດຫວັງເອົາໄວ້ວ່າ ຈະຂຶ້ນຕະຫຼອດເວລາ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ ການເກັບກູ້ທຶນຄືນໝົດ.

3.6 ໂຄງສ້າງຂອງທຶນ ແລະ ຕົ້ນທຶນ ຂອງ ທຶນ

ໂດຍອີງຕາມ ທິດສະດີ ທົ່ວໄປ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໂຄງສ້າງຂອງທຶນ ຕ້ອງ ບໍ່ເປັນພາລະອັນໜັກໃຫ້ແກ່ ການດຳເນີນທຸລະກິດ. ອັນນີ້ ແມ່ນນຳໃຊ້ ເມື່ອເວລາ ການເກັບກູ້. ອັນນີ້ ແມ່ນເອົານຳໃຊ້ ແຕ່ພຽງ ເມື່ອເວລາ ມີຄວາມອາດສາມາດບັນລຸ ໄດ້ ການເກັບກູ້ທຶນຄືນໄດ້ໝົດແລ້ວ. ໂດຍປາດສະຈາກ ການເກັບກູ້ທຶນຄືນໄດ້ໝົດ

ລວມເຖິງ ຄ່າຫຼ້ຍທັງນັ້ນ, ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຕໍ່ສູດ ສຳລັບ ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນ ຕ້ອງເອົາ ເທົ່າກັນກັບ ການຊຳລະໜີ້; ຜົນຕອບແທນຕໍ່ໜີ້ (ດອກເບ້ຍ) ແລະ ຜົນຕອບ ແທນຕໍ່ສ່ວນຂອງຜູ້ຖືທຶນ (ການຊຳລະເງິນຕົ້ນ). ເພື່ອຄວາມງ່າຍດາຍ, ຕົ້ນທຶນທົ່ວ ໜ່ວຍ ຂອງ ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນ ຕ້ອງ ເອົາຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການລວມ ຫານໃຫ້ ບໍລິມາດນ້ຳຂາຍ ເມື່ອ ເລີ່ມຕົ້ນ ຊ່ວງໄລຍະ ຂອງ ການສຶກສາທົບທວນ.

3.7 ອາກອນ

ອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ (5%) ຕ້ອງເອົາບວກເຂົ້າ ລາຄານ້ຳປະປາ ທີ່ໄດ້ ກຳນົດເອົາ. ໃຫ້ພິຈາລະນາ ເອົາ ອາກອນນີ້ ແຕ່ພຽງ ເມື່ອເວລາ ກຳນົດເອົາ ຂໍ້ຈຳກັດ ທາງດ້ານກຳລັງຊື້ ເທົ່ານັ້ນ.

ອົງການນ້ຳປະປາ ໄດ້ຄາດຄະເນເອົາອາກອນກຳໄລ ແລະ ບວກເຂົ້າ ເປັນຄ່າ ໃຊ້ຈ່າຍ ຢູ່ໃນ ຕົ້ນທຶນທົ່ວໜ່ວຍ. ໃນກໍລະນີສ່ວນໃຫຍ່ ບໍ່ໜ້າຈະເປັນໄປໄດ້ ທີ່ວ່າ ລັດ ວິສາຫະກິດນ້ຳປະປາ ຈະສ້າງກຳໄລທີ່ຕ້ອງເສຍອາກອນ ແລະ ເພາະສະນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ ຖືວ່າ ອາກອນ ເປັນບັນຫາໃຫຍ່.

3.8 ຄວາມຄາດຫວັງກ່ຽວກັບສະພາບເງິນເຟີ້

ການຄິດໄລ່ ກຳນົດເອົາ ລາຄາ ພື້ນຖານ ຕ້ອງເປັນ “ຈິງ”, ໝາຍຄວາມວ່າ ບໍ່ ເອົາສະພາບເງິນເຟີ້ເຂົ້ານຳ ເມື່ອສົມມຸດວ່າ ຕົ້ນທຶນ ແລະ ລາຄາ ຈະຂຶ້ນຕາມສະພາບ ເງິນເຟີ້.

3.9 ປະສິດທິພາບ ໃນການເກັບລາຍຮັບ

ພວກເຮົາ ຕ້ອງບໍ່ ກຳນົດເອົາ ລາຄານ້ຳ ບົນພື້ນຖານ ຂອງ ການເກັບກູ້ລາຍຮັບ ບໍ່ໄດ້. ພວກເຮົາ ຄາດຫວັງໄວ້ວ່າ ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດນ້ຳປະປາ ຈະຕ້ອງດຳເນີນ ການປັບປຸງທີ່ສຳຄັນ ກ່ຽວກັບ ຜົນການປະຕິບັດງານ ທາງດ້ານ ການເກັບລາຍຮັບຂອງ ຕົນ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະມີ ຈັດແຮໄວ້ ເລັກນ້ອຍ ສຳລັບ ລະດັບ ທີ່ສາມາດຮັບເອົາໄດ້ ຂອງ ການບໍ່ຊຳລະ ຢູ່ໃນ ການວິເຄາະກໍຕາມ. ການວິເຄາະ ຕ້ອງບໍ່ພິຈາລະນາເອົາ ການ ບໍ່ຊຳລະ ຂອງ ສຳນັກງານ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ເປັນສິ່ງທີ່ສາມາດຮັບເອົາໄດ້ ແລະ ເພາະສະນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເອົາມາພິຈາລະນາ ຢູ່ໃນ ຂະບວນການກຳນົດລາຄາ.

3.10 ຂໍ້ຈຳກັດ ທາງດ້ານ ລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ກຳລັງຊື້

ມີຂໍ້ ມູນທີ່ສາມາດຫາໄດ້ ໃນຂອບເຂດຈຳກັດ ກ່ຽວກັບ ລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນ.

ເພາະສະນັ້ນ, ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດ ດຳເນີນ ການວິເຄາະ ກ່ຽວກັບ ກຳລັງຊື້. ການຕັດສິນແນວນີ້ ແມ່ນບົນພື້ນຖານ ຜົນໄດ້ຮັບ ຈາກ ການສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2005 – 2007 ຊຶ່ງໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ກຳລັງຊື້ ບໍ່ແມ່ນບັນຫາໃຫຍ່, ແລະໃນເມື່ອວ່າ ລາຄາຕົວຈິງ ເພີ່ມຂຶ້ນ ບໍ່ຫຼາຍເກີນໄປ ພວກເຮົາ ຈຶ່ງໄດ້ສົມມຸດວ່າ ກຳລັງຊື້ ຍັງບໍ່ທັນແມ່ນບັນຫາໃຫຍ່ເທື່ອ.

3.11 ປະເພດລູກຄ້າ

ສຳລັບ ການສຶກສາທົບທວນ ລາຄາປະປາ 2008 – 2010 ອົງການນຳປະປາ ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ ປະເພດລູກຄ້າ ທີ່ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ແຕ່ລະແຂວງ ກຳລັງເອົານຳໃຊ້ ຢູ່ ໃນປັດຈຸບັນ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດການດັດປັບ ໄປຕາມ ວິທີການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຢູ່ ໃນ ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ ກໍຕາມ.

ນະໂຍບາຍ ລາຄານຳປະປາ ແນະນຳໃຫ້ວ່າ ລາຄາ ສຳລັບ ລູກຄ້າປະເພດການຄ້າ ຕ້ອງແມ່ນຢ່າງຕໍ່າ 1.5 ເທື່ອ ຂອງ ລູກຄ້າ ປະເພດຄົວເຮືອນ. ອົງການນຳປະປາ ຈະຍຶດຖືວ່າ ບ່ອນໃດທີ່ ການບໍລິໂພກ ປະເພດທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົວເຮືອນ ຕໍ່າຫຼາຍ ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ກັບ ການບໍລິໂພກ ປະເພດຄົວເຮືອນ, ສະພາບຄືແນວນີ້ ແມ່ນສາມາດເອົາເປັນລາຄາດຽວກັນໝົດ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງ ປະເພດລູກຄ້າ. ບ່ອນໃດທີ່ ມີການແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ, ອົງການນຳປະປາ ຈະຕ້ອງ ສົມມຸດເອົາ ອັດຕາສ່ວນ ຂອງ ລາຄາຕົວຈິງ ລະຫວ່າງ ບັນດາ ປະເພດລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ຮັກສາເອົາໄວ້ ຢູ່ ໃນ ການວິເຄາະລາຄາ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ຈະຮ້ອງຂໍ ຢ່າງອື່ນ.

ພວກເຮົາ ສົມຄວນ ພິຈາລະນາ ຈຸດຢືນ ຂອງ ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ ທີ່ວ່າ ລາຄາສູງແບບມີການຈຳແນກ ທີ່ວາງໃສ່ ລູກຄ້າ ທີ່ເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ ຈະຕ້ອງໄດ້ລົບລ້າງ ໃນໄລຍະກາງ. ການສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ ຈະຕ້ອງສຶກສາເບິ່ງ ຜົນໄດ້ ຈາກການຍົກເລີກ ລາຄາທີ່ວາງສະເພາະຄົນຕ່າງປະເທດນີ້ ພ້ອມໆ ກັນ.

4 ວິທີກຳນົດ

4.1 ຄ່າຕິດຕັ້ງ

ເຖິງແມ່ນວ່າ ນະໂຍບາຍ ລາຄານຳປະປາ ແນະນຳ ແນວຄວາມຄິດ ຂອງ ການ ຊ່ວຍໝູນ ຄ່າຕິດຕັ້ງຕໍ່ນຳ ໃຫ້ແກ່ກັນ ດ້ວຍການເພີ່ມ ລາຄາຫົວໜ່ວຍຕາມບໍລິມາດ ກໍຕາມ, ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ປະກົດວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຍັງບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນເທື່ອ. ຕົວຈິງ ແລ້ວ, ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ຫຼາຍແຂວງ ວາງກຳໄລໃນເບື້ອງຕົ້ນສູງ ໃສ່ຄ່າ ຕິດຕັ້ງຕໍ່ນຳ ເປັນແຫຼ່ງໜຶ່ງຂອງກຳໄລ, ຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມກັບ ນະໂຍບາຍ ລາຄານຳປະປາ ທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ຫຼຸດຄ່າຕິດຕັ້ງຕໍ່ນຳ ໂດຍໃຫ້ເອົາ ການຊ່ວຍໝູນ ມາຈາກ ລາຄາ ນຳປະປາຊົດເຊີຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ລະບົບການບັນຊີ ທີ່ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ນຳໃຊ້ ບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ທຳການວິເຄາະໄດ້ຢ່າງລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ຕົ້ນທຶນ ແລະ ຄ່າ ຕິດຕັ້ງຕໍ່ນຳ ເຖິງແມ່ນວ່າ ບົດແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ການບັນຊີດັດສົມ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງ ສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ ກໍຕາມ. ເພາະສະນັ້ນ, ການສຶກສາທົບທວນ ຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ ສົມມຸດເອົາວ່າ ຄ່າຕິດຕັ້ງຕໍ່ນຳ ເທົ່າກັບ ຕົ້ນທຶນຂອງການຕິດຕັ້ງຕໍ່ນຳ ແລະ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຕ້ອງເອົາຄ່າ ດັ່ງກ່າວ ຫຼຸດລົງຈາກ ຕົ້ນທຶນໂດຍລວມ ໃນການກຳນົດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການດຳເນີນ ງານຫົວໜ່ວຍ. ການສົມມຸດນີ້ ຖືວ່າ ຖືກຕ້ອງ ຢູ່ບ່ອນວ່າ ຖ້າຫາກ ຄ່າຕິດຕັ້ງຕໍ່ນຳ ບໍ່ ກວມເອົາ ຕົ້ນທຶນ, ສ່ວນທີ່ຄົງເຫຼືອ ຈະຕ້ອງໃຫ້ ໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກ ຄວາມ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການລາຍຮັບ ທີ່ໄດ້ມາຈາກ ລາຄານຳ, ທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍໝູນຊົດເຊີຍໃຫ້ ແກ່ ຄ່າຕິດຕັ້ງຕໍ່ນຳ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ນະໂຍບາຍ ລາຄາ ນຳປະປາ.

4.2 ການກຳນົດເອົາລາຄາສະເລ່ຍໃນໄລຍະຍາວ

ການກຳນົດເອົາລາຄາສະເລ່ຍໃນໄລຍະຍາວ ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເອົານຳໃຊ້ໄດ້ ສຳລັບ ການສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2008 – 2010. ສຳລັບ ໂຄງການໃໝ່ ທີ່ ກຳລັງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ພວກເຮົາ ໄດ້ຄາດຄະເນເອົາ ລາຄາທີ່ ໃຫ້ການເກັບກູ້ທຶນຄືນໝົດ (ບົນພື້ນຖານ ສະເພາະເມືອງນັ້ນ ເທົ່ານັ້ນ). ການສຶກສາ ທົບທວນນີ້ ຈະຕ້ອງລວມເອົາຜົນຂອງການວິເຄາະດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນ ລາຄາທົ່ວແຂວງ ຂອງ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ບົນພື້ນຖານສະເລ່ຍຕາມນຳໜັກ. ແຂວງໃດທີ່ວ່າ ລັດ ວິສາຫະກິດນຳປະປາ ມີຄວາມສາມາດ ເກັບກູ້ທຶນຄືນໄດ້ໝົດ ແລະ ຜົນຕອບແທນຕໍ່ ທຶນຕາມທີ່ຄາດຫວັງເອົາໄວ້ ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນ ສຳລັບ ລາຄາສະເພາະຕົວເມືອງ ກໍ

ຕ້ອງເອົາລວມເຂົ້າໃນ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການລາຍຮັບ ຂອງ ລັດວິສາຫະກິດ ນັ້ນຢ່າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຖ້າຫາກວ່າ ລັດວິສາຫະກິດນັ້ນຢ່າ ບໍ່ສາມາດ ບັນລຸໄດ້ ການເກັບຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນຄືນໝົດ, ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ ເອົາຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນສຳລັບ ຕົວ ເມືອງ ເຂົ້າໃນລາຄາ (ແຕ່ວ່າ ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນທັງໝົດ ຈະຕ້ອງເອົາເຂົ້າໃນລາຄານັ້ນ). ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕິດຕາມເບິ່ງ ຜົນການປະຕິບັດງານທາງດ້ານການເງິນ ຂອງ ຕົວ ເມືອງ ສະເພາະລາຍ ຈົນກວ່າວ່າ ຈະໄດ້ມີການພັດທະນາ ໜ່ວຍຂາຍເອກະລາດ ທີ່ອີງ ໃສ່ຕົວເມືອງ. ຜົນການປະຕິບັດງານ ໂດຍລວມ ສົມທຽບໃສ່ ຄວາມຄາດຫວັງ ຢູ່ໃນ ການສຶກສາທົບທວນລາຄານີ້ ພຽງແຕ່ໃຫ້ ວິທີທາງຕິດຕາມເບິ່ງ ໃນເວລານີ້ ເທົ່ານັ້ນ.

4.3 ການກຳນົດເອົາລາຄາປະຈຳປີ

ລາຄານັ້ນຢ່າ ປະຈຳປີ ຈະຕ້ອງໄດ້ກຳນົດເອົາ ໂດຍອີງໃສ່ ໂຄງຮ່າງຕົ້ນທຶນ ທີ່ໄດ້ພັນລະນາ ຢູ່ໃນຂໍ້ 2. ຕໍ່ສຸດ ລາຄາ ຈະຕ້ອງກວມເອົາ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ທາງດ້ານກະແສເງິນສົດ ສຳລັບ ການດຳເນີນງານ ໂດຍລວມເອົາ ການຊຳລະໜີ້ ເຂົ້ານຳ.

ຖ້າຫາກວ່າ ບັນລຸ ການເກັບທຶນຄືນໝົດບໍ່ໄດ້, ໂຄງຮ່າງລາຄານັ້ນຢ່າ ຈະ ຕ້ອງ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນວ່າມີການເໝັງຕີງ ໄປສູ່ ການເກັບກູ້ທຶນຄືນ ດ້ວຍການເພີ່ມ ເງິນສຳຮອງທີ່ຈຳເປັນໄວ້ສຳລັບການຫັກຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນທີ່ແທ້ຈິງ ເທື່ອລະນ້ອຍ.

4.4 ການກຳນົດເອົາ ລາຄາ ຕາມ ກຸ່ມຜູ້ບໍລິໂພກ

ຂະບວນການ ການຄິດໄລ່ ສຳລັບ ການກຳນົດເອົາລາຄາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ສຳລັບ ແຕ່ລະ ກຸ່ມຜູ້ບໍລິໂພກ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກລາຄາ ສຳລັບ ກຸ່ມຜູ້ບໍລິໂພກທີ່ແຕກ ຕ່າງກັນ ທີ່ພາໃຫ້ໄດ້ລາຄາສະເລ່ຍຕາມນັ້ນໝັ້ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດເອົາ ຈາກການວິເຄາະ ຕົ້ນທຶນທົ່ວໜ່ວຍ.

ຖ້າຫາກ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ມີການດັດປັບ ຕົວຄູນ ຕະຫຼອດເວລາ, ຕົວ ຢ່າງເຊັ່ນ ໃຫ້ຍົກເລີກ ຄວາມແຕກຕ່າງ ຢູ່ໃນລາຄາ, ຈະຕ້ອງເຮັດ ຕົວແບບ ໃຫ້ມີ ອັດຕາສ່ວນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ສຳລັບ ປີທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທີ່ຈະເອົານຳໃຊ້.

ຖ້າຫາກວ່າ ມີຂໍ້ມູນບໍ່ພຽງພໍ ທີ່ຈະກຳນົດເອົາ ອັດຕາສ່ວນທີ່ເໝາະສົມ, ອົງການນັ້ນຢ່າ ຈະຕ້ອງປະເມີນ ອັດຕາສ່ວນທີ່ເຂົ້າກັບສະພາບຄວາມ ເປັນຈິງ ໂດຍ ອີງໃສ່ ຈຳນວນ ການຕິດຕັ້ງຕໍ່ນັ້ນ ສຳລັບ ແຕ່ລະ ກຸ່ມ.

4.5 ຄ່າຄົງທີ່ ແລະ ຄ່າຕໍ່ສຸດ

ນະໂຍບາຍລາຄານຳປະປາ ບໍ່ສະໜັບສະໜູນ ນະໂຍບາຍ ການເກັບ ແບບວາງ ຈຳນວນຄົງທີ່ ຕໍ່ເດືອນ ໂດຍບໍ່ອີງໃສ່ບໍລິມາດນຳບໍລິໂພກ. ໃນຫຼາຍກໍລະນີ, ອັນນີ້ ແມ່ນເອົານຳໃຊ້ ເພື່ອວາງ ຈຳນວນເງິນທີ່ຈະເກັບ ສຳລັບ ບໍລິມາດນຳບໍລິໂພກ 5 ຫຼື 10 ມ³ ທຳອິດ ບໍ່ວ່າ ມັນຈະໄດ້ຖືກຊົມໃຊ້ ຫຼືບໍ່. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ພວກເຮົາຮູ້ດີວ່າ ມັນກໍມີຄຸນງາມຄວາມດີ ໃນການວາງລະບົບດັ່ງກ່າວ ຖ້າຫາກວ່າ ລະດັບການກະຕຸ້ນ ຕໍ່ສຸດ ຕໍ່ພຽງພໍ ເພື່ອວ່າບໍ່ໃຫ້ເປັນການສ້າງຄວາມລຳບາກໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ທຸກ; 5 ມ³ ຕໍ່ເດືອນ ແມ່ນຖືວ່າ ເໝາະສົມ.

ສຳລັບ ບົດສຶກສາທົບທວນ ລາຄານຳປະປາ 2008 – 2010, ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ການກຳນົດເອົາລາຄາ ຕ້ອງມີຄວາມເຂັ້ມງວດ ພຽງພໍ ສຳລັບ ການປະຕິບັດແບບນີ້ ເພື່ອ ລົບລ້າງ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນລົງມາໃຫ້ເຖິງບໍ່ເກີນ 5 ມ³ ຕໍ່ເດືອນ ເມື່ອເຖິງທ້າຍປີ 2010, ຢ່າງຕໍ່າ ສຳລັບ ລູກຄ້າ ປະເພດ ຄົວເຮືອນ.

4.6 ໂຄງສ້າງ ລາຄານຳປະປາ ທີ່ຂຶ້ນຕາມບໍລິມາດນຳບໍລິໂພກ

ນະໂຍບາຍ ລາຄານຳປະປາ ບໍ່ສະໜັບສະໜູນ ໂຄງສ້າງລາຄານຳປະປາ ທີ່ ຂຶ້ນຕາມບໍລິມາດນຳບໍລິໂພກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ມັນກໍໄດ້ມີການຮັບເອົາວ່າ ໂຄງສ້າງ ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ຢູ່ແຂວງໃດທີ່ວ່າ ມີ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ໜ້ອຍ ລະຫວ່າງ ບລັອກບໍລິມາດນຳບໍລິໂພກ ພວກເຮົາ ກໍໄດ້ ພິຈາລະນາວ່າ ມີຄວາມເໝາະສົມ ທີ່ຈະຕ້ອງລົບລ້າງ. ຢູ່ແຂວງໃດທີ່ວ່າ ມີຄວາມແຕກ ຕ່າງກັນ ຫຼາຍ, ພວກເຮົາ ກໍຕ້ອງເອົາຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ຫຼຸດລົງ ໂດຍແນໃສ່ ຍົກເລີກ ການນຳໃຊ້ ໂຄງສ້າງນີ້ ໃນໄລຍະກາງ ຫາ ໄລຍະຍາວ.

ສຳລັບ ລູກຄ້າ ປະເພດທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົວເຮືອນ, ພວກເຮົາໄດ້ສະເໜີໃຫ້ ລົບລ້າງ ໂຄງສ້າງ ລາຄານຳປະປາ ທີ່ຂຶ້ນຕາມບໍລິມາດນຳບໍລິໂພກ ແລະ ໃຫ້ປ່ຽນແທນດ້ວຍ ລາຄາດຽວກັນໝົດ.

4.7 ຜົນໄດ້ຮັບ

ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ສຳຄັນ ຈາກ ຕົວແບບ ລາຄາ (ກ່ອນການດັດປັບ) ມີຄື:

1. ລາຄານຳປະປາ ປະຈຳປີ ໂດຍມີການເກັບກູ້ທຶນຄືນໝົດ ສຳລັບ ລັດວິສາ ຫະກິດນຳປະປາ ແຕ່ລະແຂວງ (ໂດຍມີ ແລະ ບໍ່ມີ ຜົນຕອບແທນຕໍ່ທຶນ).

2. ລາຄານຳປະປາ ທີ່ໄດ້ມີການດັດປັບແລ້ວ ໂດຍປ່ອຍໃຫ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າ
ໄປສູ່ ການເກັບກູ້ທຶນຄືນໝົດ.
3. ລາຄານຳປະປາສະເລ່ຍ ແລະ ລາຄານຳປະປາ ສຳລັບ ແຕ່ລະກຸ່ມລູກຄ້າ
ສຳລັບ ຊຸມປີ ແຕ່ 2008 ເຖິງ 2010 ຕາມຕົວຈິງ ໂດຍອີງໃສ່ ລາຄາ ຂອງ ປີ
2008.
4. ລາຄາ ຕາມຕົວເລກ ໂດຍອີງໃສ່ ອັດຕາເງິນເຟີ້ ທີ່ໄດ້ສົມມຸດເອົາ.

5 ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ລາຄານຳປະປາ

5.1 ຂະບວນການ

ຂະບວນການ ກຳນົດ ລາຄານຳປະປາ ຂອງ ອົງການນຳປະປາ ແມ່ນຄືດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ກິດຈະກຳ	ວັນທີ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ
ກະກຽມເອກະສານ ໃຫ້ແກ່ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ໂດຍອະທິບາຍ ພື້ນຖານ ທີ່ເປັນບ່ອນອີງ ໃຫ້ແກ່ ການວາງລາຄານຳປະປາ	24 ຕຸລາ 2007	ອົງການນຳປະປາ
ປະຊຸມ ກັບ ຜູ້ອຳນວຍການ ຂອງ ບັນດາລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ເພື່ອ ອະທິບາຍ ເອກະສານ ແລະ ມອບຮ່າງບົດກຳນົດ ລາຄານຳປະປາ ໃຫ້ແກ່ພວກເພິ່ນ.	30 ຕຸລາ 2007	ອົງການນຳປະປາ
ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ພິຈາລະນາ ບົດສະເໜີລາຄາ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນ ແກ່ ອົງການນຳປະປາ	30 ພະຈິກ 2007	ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ
ອົງການນຳປະປາ ພິຈາລະນາ ຄຳເຫັນ ຂອງ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ຕໍ່ ລາຄາ ທີ່ສະເໜີ	30 ທັນວາ 2007	ອົງການນຳປະປາ
ອອກຮ່າງ ບົດກຳນົດລາຄາ ສະບັບ ສຸດທ້າຍ ໃຫ້ແກ່ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ	07 ມັງກອນ 2008	ອົງການນຳປະປາ
ເຈົ້າແຂວງ ປະຊຸມສຶກສາ ຮ່າງບົດກຳນົດ ລາຄານຳປະປາ	15 ມັງກອນ 2008	ເຈົ້າແຂວງ
ການຮັບຮອງເອົາລາຄານຳປະປາ ໂດຍອົງການທີ່ມີສິດຮັບຮອງເອົາລາຄານຳປະປາ (ເຈົ້າແຂວງ)	01 ກຸມພາ 2008	ເຈົ້າແຂວງ
ການຮັບເອົາລາຄາໃໝ່ນຳໃຊ້	1 ມີນາ 2008	ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ

5.2 ການດັດປັບໄລຍະກາງ

ພວກເຮົາ ຈະຕ້ອງໄດ້ດັດປັບ ລາຄານຳປະປາ ແຕ່ລະປີ ຕາມສະພາບເງິນເຟີ້ ສຳລັບ ຊ່ວງໄລຍະ ສາມປີ ຂອງ ບົດສຶກສາທິບທວນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ມັນກໍອາດຈະ ມີ ການປ່ຽນແປງສະພາບການທີ່ສຳຄັນ ຊຶ່ງອາດຈະແມ່ນ ສະເພາະ ລັດວິສາຫະກິດ ນຳປະປາ ແຕ່ລະແຂວງ, ຫຼືວ່າ ສຳລັບ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ໝົດທຸກ ໆ ແຂວງ, ຊຶ່ງ ບໍ່ໄດ້ຄາດໄວ້ລ່ວງໜ້າ ວ່າຈະເກີດມີຂຶ້ນ ເມື່ອເວລາ ທຳການກຳນົດລາຄາ ໃນ ເບື້ອງຕົ້ນ. ນອກຈາກນີ້, ບັນດາ ລັດວິສາຫະກິດນຳປະປາ ອາດຈະ ສະເໜີ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ ກວດແກ້ແລ້ວ ຊຶ່ງອາດພາໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງທີ່ສຳຄັນ ຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງ ລາຄານຳ. ໃນກໍລະນີ ດັ່ງກ່າວນີ້ ອົງການນຳປະປາ ອາດຈະຕ້ອງໄດ້ລິເລີ້ມ ບົດສຶກສາທິບທວນ ໄລຍະກາງ, ຖ້າຫາກວ່າ ແລະ ເວລາ ສະພາບການດັ່ງກ່າວເກີດຂຶ້ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຕັດສິນ ເອົາລາຍລະອຽດ ແລະ ຂະບວນການ.

5.3 ຊ່ວງໄລຍະ ຂອງ ການທິບທວນ

ນອກຈາກ ການດັດປັບໄລຍະກາງທັງໝົດ ຕາມທີ່ໄດ້ພັນລະນາມາຂ້າງເທິງນີ້ ແລ້ວ, ການສຶກສາທິບທວນ ລາຄານຳປະປາ ຈະຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນ ທຸກ ໆ ສາມປີ.

ໃບຊ້ອນທ້າຍ 1 – ເປົ້າໝາຍ & ຕົວຈິງ

ລາຄາທັງໝົດທີ່ໄດ້ດັດປັບໃສ່ ຖານລາຄາ ຂອງ ທ້າຍປີ 2006 ເພື່ອເຮັດການສົມທຽບ.

ວັນທີ ອ້າງອີງ	ລາຍລະອຽດ	ອັດຕະໂນ	ບໍ່ແກ້ວ	ບໍລິຄໍາໄຊ	ຈໍາປາສັກ	ຫົວພັນ	ຄຳມ່ວນ	ຫຼວງນໍ້າທາ	ຫຼວງພະບາງ
2003 (ເສັ້ນຖານ)	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ບໍ່ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	787	955	1,192	466	846	828	848	320
	ຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	546	220	371	714	103	551	566	180
	ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ	167	168	197	74	165		123	64
	ລວມ ຍ່ອຍ	1,500	1,344	1,760	1,254	1,114	1,379	1,537	565
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນ (100%)	842	1,083	1,383	450	833	683	2,835	266
	ລວມທັງໝົດ	2,341	2,427	3,143	1,704	1,947	2,062	4,373	831
ເປົ້າໝາຍ ປີ 2005	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ບໍ່ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	765	899	1,070	436	822	777	825	338
	ຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	563	224	334	446	106	641	584	187
	ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ	252	251	291	142	243		181	87
	ລວມ ຍ່ອຍ	1,579	1,374	1,694	1,023	1,172	1,418	1,590	613
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນ	92	236	113	491	662	298	619	291
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ຄືນ (%)	10%	20%	8%	100%	73%	40%	20%	100%
	ກຳໄລ				240				64
	ລວມທັງໝົດ	1,671	1,611	1,807	1,755	1,834	1,716	2,209	967
	ລວມທັງໝົດ (ຫາກເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໝົດ)	2,498	2,556	3,197	1,514	2,079	2,164	4,685	903
ຕົວຈິງ ປີ 2005	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ບໍ່ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	505	728	651	525	927	611	1,111	306
	ຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	409	406	449	867	205	570	570	252
	ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ	204	131	154	34	285	3	186	72
	ລວມ ຍ່ອຍ	1,118	1,265	1,254	1,426	1,417	1,184	1,867	630
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນ	1,998	2,188	1,044	677	1,874	883	2,338	363
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ຄືນ (%)	21%	7%	24%	78%	36%	1%	24%	7%
	ລວມທັງໝົດ	691	1,426	1,504	1,956	2,100	1,192	1,310	657
	ລວມທັງໝົດ (ຫາກເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໝົດ)	3,116	3,453	2,298	2,103	3,291	2,067	4,205	992

ວັນທີ ອ້າງອີງ	ລາຍລະອຽດ	ອັດຕະປື	ບໍ່ແກ້ວ	ບໍລິຄຳໄຊ	ຈຳປາສັກ	ຫົວພັນ	ຄຳມ່ວນ	ຫຼວງນໍ້າທາ	ຫຼວງພະບາງ
ເປົ້າໝາຍ ປີ 2006	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ບໍ່ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	699	755	839	363	722	651	723	326
	ຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	534	215	316	414	101	609	554	179
	ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ	252	251	291	173	243		181	100
	ລວມ ຍ່ອຍ	1,484	1,220	1,445	951	1,066	1,260	1,459	605
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນ	367	473	453	491	785	522	929	291
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ຄືນ (%)	40%	40%	30%	100%	86%	70%	30%	100%
	ກຳໄລ				335				102
	ລວມທັງໝົດ	1,852	1,693	1,898	1,777	1,851	1,782	2,387	997
	ລວມທັງໝົດ (ຫາກເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໝົດ)	2,403	2,402	2,955	1,777	1,979	2,005	4,554	997
ຕົວຈິງ ປີ 2006	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ບໍ່ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	811	974	720	591	848	198	1,128	292
	ຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	712	444	525	800	352	550	604	299
	ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ	557	370	167	25	382	84	193	49
	ລວມ ຍ່ອຍ	2,080	1,787	1,412	1,416	1,582	832	1,925	640
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນ	1,998	2,188	1,044	677	1,874	883	2,338	363
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ຄືນ (%)	57%	3%	18%	65%	10%	4%	21%	44%
	ລວມທັງໝົດ	943	1,853	1,603	1,856	1,401	800	1,425	798
	ລວມທັງໝົດ (ຫາກເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໝົດ)	4,078	3,975	2,456	2,093	3,457	1,715	4,262	1,003
	ເປົ້າໝາຍ ປີ 2007	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ບໍ່ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	619	611	608	290	620	525	623
ຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ		509	206	300	395	97	581	528	171
ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ		252	251	291	205	243		181	112
ລວມ ຍ່ອຍ		1,379	1,067	1,198	890	960	1,106	1,332	599
ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນ		643	709	906	491	910	746	1,238	291
ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ຄືນ (%)		70%	60%	60%	100%	100%	100%	40%	100%
ກຳໄລ					431				139
ລວມທັງໝົດ		2,022	1,776	2,104	1,812	1,870	1,852	2,570	1,029
ລວມທັງໝົດ (ຫາກເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໝົດ)		2,298	2,249	2,708	1,812	1,870	1,852	4,427	1,029

ວັນທີ ອ້າງອີງ	ລາຍລະອຽດ	ອຸດົມໄຊ	ສາລະວັນ	ສະຫວັນນະເຂດ	ເຊກອງ	ນະຄອນຫຼວງ	ວຽງຈັນ	ໄຊຍະບູລີ	ຊຽງຂວາງ
2003 (ເສັ້ນຖານ)	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ບໍ່ ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	590	806	249	783	306	648	1,622	816
	ຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	330	636	454	210	186	381	297	103
	ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ		120	6	285	35	82	333	212
	ລວມ ຍ່ອຍ	920	1,563	709	1,278	527	1,111	2,252	1,131
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນ (100%)	1,259	898	1,151	327	465	2,476	6,064	737
	ລວມທັງໝົດ	2,179	2,461	1,860	1,606	992	3,586	8,316	1,869
ເປົ້າໝາຍ ປີ 2005	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ບໍ່ ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	623	783	256	773	286	660	1,390	794
	ຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	599	668	477	218	177	399	233	109
	ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ		177	9	435	128	124	491	313
	ລວມ ຍ່ອຍ	1,222	1,628	741	1,425	591	1,183	2,114	1,216
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນ	137	147	628	157	483	540	331	483
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ຄືນ (%)	10%	15%	50%	20%	100%	20%	5%	60%
	ກຳໄລ					155			
	ລວມທັງໝົດ	1,360	1,775	1,369	1,582	1,228	1,723	2,445	1,699
	ລວມທັງໝົດ (ຫາກເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໝົດ)	2,597	2,609	1,997	2,209	1,073	3,885	8,728	2,020
ຕົວຈິງ ປີ 2005	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ບໍ່ ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	678	1,448	334	1,322	219	622	213	902
	ຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	342	675	434	172	338	494	507	109
	ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ	6	153	66	438	85	105	185	139
	ລວມ ຍ່ອຍ	1,027	2,276	833	1,932	642	1,220	905	1,150
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນ	1,040	1,312	1,664	1,852	510	2,567	3,543	1,219
	ຄ່າຫຼ້ຍຫຼຽນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ຄືນ (%)	11%	6%	2%	4%	53%	12%	1%	43%
	ລວມທັງໝົດ	1,138	2,193	873	2,010	913	1,516	957	1,672
	ລວມທັງໝົດ (ຫາກເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໝົດ)	2,067	3,588	2,497	3,784	1,152	3,787	4,449	2,368

ວັນທີ ອ້າງອີງ	ລາຍລະອຽດ	ອຸດົມໄຊ	ສາລະວັນ	ສະຫວັນນະເຂດ	ເຊກອງ	ນະຄອນຫຼວງ	ວຽງຈັນ	ໄຊຍະບູລີ	ຊຽງຂວາງ
ເປົ້າໝາຍ ປີ 2006	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ບໍ່ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	601	685	241	692	257	615	1,010	695
	ຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	562	643	458	207	165	384	227	105
	ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ		177	9	435	152	124	491	313
	ລວມ ຍ່ອຍ	1,163	1,505	708	1,334	574	1,122	1,727	1,112
	ຄ່າຫຼັຍຫຼຽນ	275	392	942	627	483	1,081	992	644
	ຄ່າຫຼັຍຫຼຽນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ຄືນ (%)	20%	40%	75%	40%	100%	40%	15%	80%
	ກຳໄລ					226			
	ລວມທັງໝົດ	1,437	1,897	1,650	1,961	1,283	2,203	2,720	1,756
ລວມທັງໝົດ (ຫາກເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໝົດ)	2,537	2,486	1,964	2,901	1,283	3,824	8,342	1,917	
ຕົວຈິງ ປີ 2006	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ບໍ່ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	859	1,254	463	1,069	582	616	391	1,083
	ຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	394	702	507	198	368	577	455	157
	ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ	12	144	70	118	82	75	271	280
	ລວມ ຍ່ອຍ	1,265	2,100	1,040	1,384	1,032	1,268	1,118	1,520
	ຄ່າຫຼັຍຫຼຽນ	1,040	1,312	1,664	1,852	510	2,567	3,543	1,219
	ຄ່າຫຼັຍຫຼຽນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ຄືນ (%)	3%	3%	25%	16%	16%	7%	1%	22%
	ລວມທັງໝົດ	1,293	2,055	1,457	1,681	951	1,445	1,149	1,252
	ລວມທັງໝົດ (ຫາກເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໝົດ)	2,305	3,412	2,704	3,236	1,542	3,835	4,661	2,738
ເປົ້າໝາຍ ປີ 2007	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ບໍ່ລວມ ພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	579	587	226	609	231	568	629	597
	ຄ່າພະລັງງານ ແລະ ສານເຄມີ	529	619	441	199	157	369	222	100
	ດອກເບ້ຍ ແລະ ອາກອນ		177	9	435	175	124	491	313
	ລວມ ຍ່ອຍ	1,108	1,383	675	1,243	564	1,061	1,341	1,010
	ຄ່າຫຼັຍຫຼຽນ	412	637	1,256	940	483	1,621	1,654	805
	ຄ່າຫຼັຍຫຼຽນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ຄືນ (%)	30%	65%	100%	60%	100%	60%	25%	100%
	ກຳໄລ					297			
	ລວມທັງໝົດ	1,521	2,021	1,931	2,183	1,343	2,682	2,994	1,815
ລວມທັງໝົດ (ຫາກເກັບກູ້ຄືນໄດ້ໝົດ)	2,483	2,364	1,931	2,810	1,343	3,763	7,955	1,815	

ໝາຍເຫດ:

1. ຄ່າຫຼັຍຫຼຽນ ແລະ ມູນຄ່າຂອງຊັບສິນ ແມ່ນຄິດໄລ່ເອົາ ບົນພື້ນຖານ ການບັນຊີ ມູນຄ່າປັດຈຸບັນ
2. ຜົນອອກມາ ບົ່ງບອກວ່າ ມີຫຼາຍຂົງເຂດ ທີ່ປະກົດວ່າ ຂີ້ມູນບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ເມື່ອບໍ່ມີ ການຍ້າຍຢືນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ/ມີຂະບວນການກວດສອບ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດ ທຳການກວດແກ້ໄດ້ ໃນເວລານີ້.